

บทที่ 1

ข้อมูลทั่วไป

1.1 ประวัติโดยย่อ

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้ถือกำเนิดจากโครงการจัดตั้งวิทยาลัยอุบลราชธานี สังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่น เมื่อปี พ.ศ. 2529 โดยมี รองศาสตราจารย์ สมจิตต์ ยอดเศรณี เป็นหัวหน้าโครงการ และสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นได้จัดตั้งเป็นวิทยาลัยอุบลราชธานี สังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่น รวมทั้งแต่งตั้งรองศาสตราจารย์ สมจิตต์ ยอดเศรณี ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัย เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2530 และรับนักศึกษารุ่นที่ 1 สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ (พืชไร่ พืชสวน สัตวศาสตร์) และสาขาวิศวกรรมศาสตร์ (เครื่องกล) จัดการเรียนการสอน ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เมื่อปีการศึกษา 2531

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีปรับสถานะจากวิทยาลัยอุบลราชธานี เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2533 และประกาศจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. 2534 ประกอบด้วย คณะเกษตรศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันภาษาและวัฒนธรรม สำนักงานอธิการบดี และสำนักวิทยบริการ

ปีการศึกษา 2552 จัดการเรียนการสอนนอกสถานที่ตั้ง ณ จังหวัดมุกดาหาร ในระดับปริญญาตรี 3 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ หลักสูตรการบัญชี และหลักสูตรบริหารธุรกิจ 4 ปี

ปีการศึกษา 2554 จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก โดยมีหน่วยงานที่จัดการเรียนการสอน 11 คณะและหน่วยงานเทียบเท่า และหน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอน 3 สำนัก

1.2 ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ อัตลักษณ์และเอกลักษณ์

ปรัชญา สร้างสติและปัญญาแก่สังคม บนพื้นฐานความพอเพียง

วิสัยทัศน์ เป็นสถาบันชั้นนำ แห่งการเรียนรู้ในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียน

พันธกิจ

1. สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล มีคุณธรรมนำความรู้ คิดเป็น ทำเป็น และดำรงชีวิตบนพื้นฐานความพอเพียง
2. วิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่และผลงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียน
3. บริการวิชาการ และเสริมสร้างความร่วมมือกับชุมชน สังคม ในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
4. ทำนุบำรุง ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นและภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ยุทธศาสตร์

1. สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพและสมรรถนะตามมาตรฐานสากล สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรม ความรับผิดชอบ ความพอเพียง จิตสำนึกที่ดี และมีความพร้อมเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน โดยพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย และจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และจัดให้มีทักษะการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง
2. พัฒนาอาจารย์ให้สามารถจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาตนเองให้พร้อมทันต่อพลวัตของสังคม โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาสมรรถนะด้านวิชาการในระดับสากล
3. พัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยเพื่อยกระดับสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยระดับชาติและภูมิภาคลุ่มน้ำโขง โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการวิจัย และส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือด้านการวิจัยกับหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ
4. ให้บริการวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในเขตอีสานใต้และภูมิภาคลุ่มน้ำโขง โดยเสริมสร้างความเข้มแข็งของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพและบริการสุขภาพ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนทุกภาคส่วน
5. สืบสาน เผยแพร่ ฟื้นฟูและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น รวมทั้งเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศในอาเซียน โดยศึกษา ค้นคว้าวิจัย รวบรวมและจัดการความรู้ให้นักศึกษาและบุคลากรตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาท้องถิ่น
6. พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาลใช้ข้อมูลเป็นฐานในการตัดสินใจ โดยพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร และพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา
7. พัฒนาระบบบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ โดยให้บุคลากรมีวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ เพื่อการทำงานได้เต็มตามศักยภาพอย่างมีความสุข โดยพัฒนาระบบสมรรถนะของบุคลากรและผู้บริหารทุกระดับสร้างเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพให้บุคลากร ส่งเสริมและสนับสนุนความก้าวหน้าของบุคลากร และการจัดการความรู้เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

อัตลักษณ์ สร้างสรรค์ สามัคคี สำนึกดีต่อสังคม

เอกลักษณ์ ภูมิปัญญาแห่งลุ่มน้ำโขง

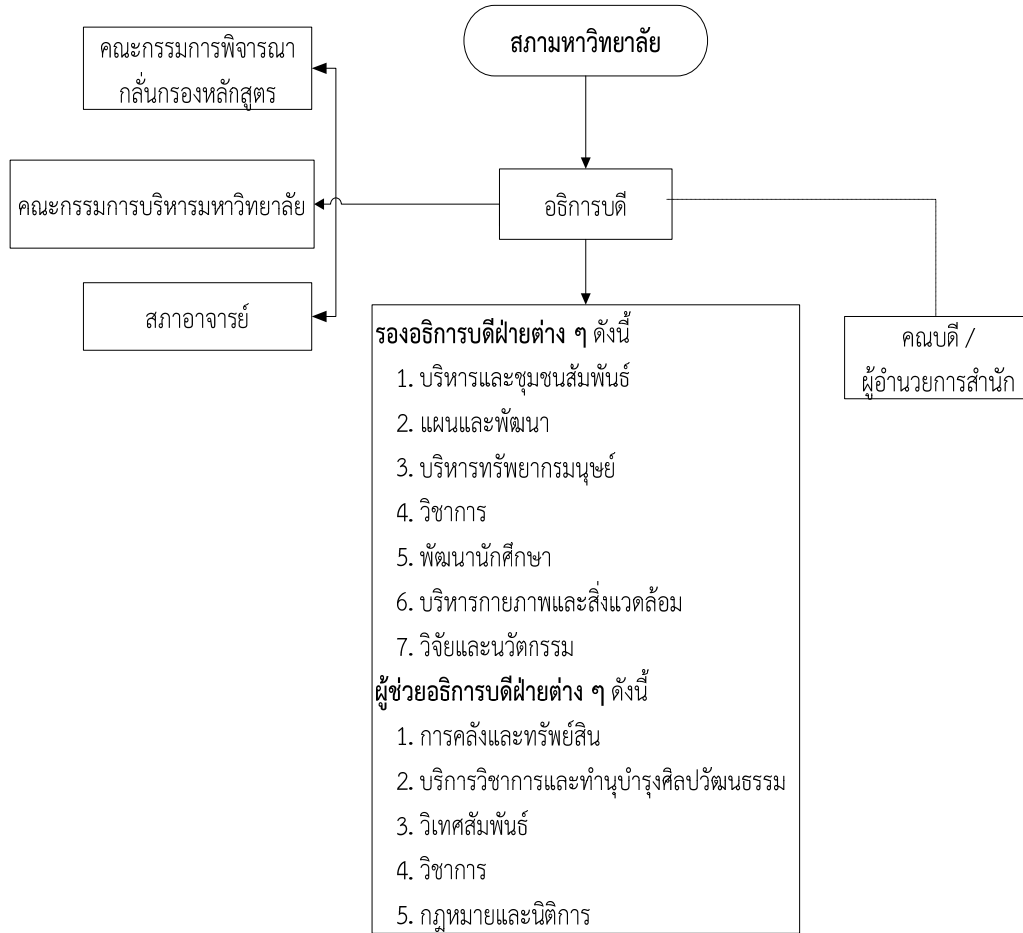
1.3 หน่วยงาน

ปีการศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีคณะ/หน่วยงานที่จัดการเรียนการสอนรวม 11 คณะ/หน่วยงาน และหน่วยงานที่สนับสนุนการดำเนินงานและการบริหารจัดการ 3 สำนัก ดังนี้

หน่วยงาน	ภาควิชา/หน่วยงานเทียบเท่า
1. วิทยาศาสตร์	1.1 เคมี 1.2 ฟิสิกส์ 1.3 วิทยาศาสตร์ชีวภาพ 1.4 คณิตศาสตร์ สถิติและคอมพิวเตอร์
2. วิศวกรรมศาสตร์	2.1 วิศวกรรมเครื่องกล 2.2 วิศวกรรมอุตสาหการ 2.3 วิศวกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ 2.4 วิศวกรรมเคมี 2.5 วิศวกรรมโยธา
3. เกษตรศาสตร์	3.1 พืชสวน 3.2 พืชไร่ 3.3 สัตวศาสตร์ 3.4 อุตสาหกรรมการเกษตร 3.5 ประมง
4. บริหารศาสตร์	4.1 บริหารธุรกิจ 4.2 การจัดการเฉพาะด้าน 4.3 บัญชีและการเงิน 4.4 พัฒนบูรณาการศาสตร์
5. ศิลปศาสตร์	5.1 ภาษาและวรรณคดีตะวันออก 5.2 ภาษาและวรรณคดีตะวันตก 5.3 มนุษยศาสตร์ 5.4 สังคมศาสตร์
6. ศิลปประยุกต์และการออกแบบ	6.1 ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม 6.2 ออกแบบนิเทศศิลป์ 6.3 ออกแบบสิ่งทอและแฟชั่น 6.4 ออกแบบเซรามิก
7. นิติศาสตร์	-

หน่วยงาน	ภาควิชา/หน่วยงานเทียบเท่า
8. รัฐศาสตร์	8.1 รัฐประศาสนศาสตร์ 8.2 การปกครอง
9. เกษศาสตร์	9.1 ชีวเกษตรศาสตร์ 9.2 เกษศาสตร์และเทคโนโลยีเกษตร 9.3 เกษศาสตร์ปฏิบัติ
10. วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข	10.1 สาธารณสุขศาสตร์ 10.2 แพทยศาสตร์
11. พยาบาลศาสตร์	-
12. สำนักงานอธิการบดี	12.1 กองแผนงาน 12.2 กองคลัง 12.3 กองกลาง 12.4 กองบริการการศึกษา
13. สำนักวิทยบริการ	13.1 ฝ่ายหอสมุด 13.2 ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา 13.3 ฝ่ายผลิตและบริการเอกสาร
14. สำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย	14.1 ฝ่ายพัฒนาและบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ 14.2 ฝ่ายพัฒนาและบริการ Soft ware

1.4 โครงสร้างการบริหาร

1.5 รายนามคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร. นงนิตย์ ธีระวัฒนสุข อธิการบดี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนูญ ศรีวิรัตน์ รองอธิการบดีฝ่ายบริหารและชุมชนสัมพันธ์
และวิทยาเขตมุกดาหาร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑามาส จิตต์เจริญ รองอธิการบดีฝ่ายแผนและพัฒนา
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนพรรณ ธาณี รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทิศ อินทร์ประสิทธิ์ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
6. ดร.นรินทร์ บุญพรหมณ์ รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ แก้วกุลชัย รองอธิการบดีฝ่ายบริหารกายภาพและ
สิ่งแวดล้อม
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อินทิรา ซาฮีร์ รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม
9. นางฉวีวรรณ ชัยวัฒนา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายคลังและทรัพย์สิน
10. ดร.จุฑามาศ หงษ์ทอง ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
11. ดร.สิรินทร์ทิพย์ บุญมี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิทธา เจนศิริศักดิ์ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริการวิชาการและทำนุ
บำรุงศิลปวัฒนธรรม
13. นายสหรัฐ โนนทะยะ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกฎหมายและนิติการ

บทที่ 2

การประเมินคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

2.1 ความเป็นมา

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาอย่างต่อเนื่อง โดยการ ดำเนินงานแบ่งเป็น 4 ระยะ คือ **ระยะที่ 1** (พ.ศ. 2539-2542) พัฒนาระบบและกลไกการประกัน คุณภาพ และการสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ผู้บริหารและบุคลากร รวมทั้งจัดให้มีคณะกรรมการ ประกันคุณภาพการศึกษา และหน่วยงานที่รับผิดชอบการดำเนินงาน **ระยะที่ 2** (พ.ศ. 2542-2544) ส่งเสริมสนับสนุนให้คณะ/หน่วยงานดำเนินการตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพ โดยจัดทำ คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา พัฒนาผู้บริหารและบุคลากรอย่างต่อเนื่อง **ระยะที่ 3** (พ.ศ. 2545- 2548) คณะ/หน่วยงานดำเนินการตามระบบประกันคุณภาพภายใน แต่มีการตรวจสอบคุณภาพ การศึกษาภายในบางคณะ/หน่วยงาน **ระยะที่ 4** (พ.ศ. 2549-2553) ทุกคณะ/หน่วยงานดำเนินการ ตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คือ มีการควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมิน คุณภาพการศึกษาภายใน รวมทั้งนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมหาวิทยาลัยรับการประเมินคุณภาพภายในครั้งแรกปีการศึกษา 2550 และรับการประเมิน คุณภาพนอก จำนวน 2 รอบ โดยรอบแรกเป็นผลงานรอบปีการศึกษา 2546 และรอบสองเป็นผลงาน รอบปีการศึกษา 2549

2.2 การประกันคุณภาพปีการศึกษา 2554

2.2.1 การกำหนดกลุ่มสถาบัน

สภามหาวิทยาลัยกำหนดให้มหาวิทยาลัยอยู่ในกลุ่มสถาบัน **กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับ ปริญญาตรี** ในการประชุม ครั้งที่ 6/2553 วันที่ 25 กันยายน 2553 โดยกลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับ ปริญญาตรี หมายถึง เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ เป็นหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค สถาบันมีบทบาทสร้าง ความเข้มแข็งให้กับหน่วยงาน ธุรกิจ และบุคคลในภูมิภาค เพื่อรองรับการดำรงชีพ สถาบันอาจมีการ จัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะปริญญาโทด้วยก็ได้

2.2.2 นโยบายการประกันคุณภาพ

1. จัดให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นหลัก ของการควบคุม ตรวจสอบ ประเมิน และปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งให้ความสำคัญ สอดคล้อง กับการดำเนินงาน มาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) เพื่อพร้อมรับการประเมิน และการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานภายนอก

2. กำหนดให้มีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย เพื่อทำหน้าที่พัฒนา บริหารและติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน ตลอดจนประสานงานกับหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย เพื่อมุ่งไปสู่การพัฒนาคุณภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้คณะ/หน่วยงานจัดตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานด้านคุณภาพขึ้นภายในหน่วยงาน เพื่อกระตุ้นให้มีการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างทั่วถึงภายใต้กรอบนโยบายและหลักการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

3. ส่งเสริมและสนับสนุนให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัย

4. กำหนดให้มีมาตรฐานและตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งกำหนดเงื่อนไขเวลาในการบรรลุเป้าหมาย เพื่อใช้ในการควบคุม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับภารกิจของมหาวิทยาลัยและมาตรฐานการอุดมศึกษา

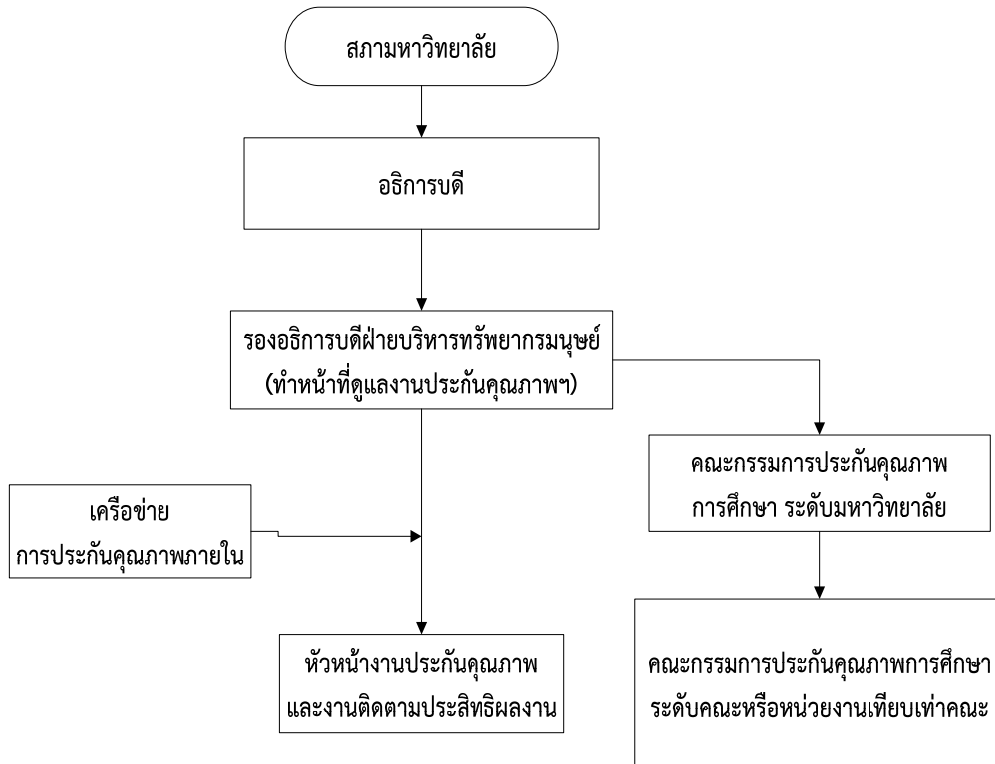
5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในอย่างต่อเนื่อง และนำผลการประเมินมาพัฒนาการดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนงานของมหาวิทยาลัย โดยสนับสนุนให้มีระบบการเทียบเคียงสมรรถนะ (Benchmarking) ระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก เพื่อการพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัย

6. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่มีการจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management) ที่มุ่งเน้นการเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และให้มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและกิจกรรมประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อให้สังคมภายนอกได้รับทราบถึงคุณภาพและมาตรฐานของมหาวิทยาลัย

7. ส่งเสริมและเสริมสร้างทัศนคติของบุคลากรให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ในการสร้างระบบงานคุณภาพภายในมหาวิทยาลัย

8. สนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพ และจัดการฐานข้อมูลต่างๆ ให้เป็นระบบที่ทันต่อความต้องการของผู้ใช้สามารถตรวจสอบได้และเป็นปัจจุบัน

2.2.3 โครงสร้างการบริหารการประกันคุณภาพ

ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี กำหนดระบบการประกันคุณภาพที่มีกระบวนการเริ่มต้นจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบประเมินผล และการปรับปรุงพัฒนา เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าประสงค์และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่ามหาวิทยาลัยสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ 9/2554 เมื่อวันที่ 6 กันยายน 2554 เห็นชอบการกำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ รวมทั้งแผนการประกันคุณภาพภายใน ปีการศึกษา 2554 และการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ครั้งที่ 10/2554 เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2554 เห็นชอบค่าเป้าหมาย ระดับมหาวิทยาลัย คณะและหน่วยงานเทียบเท่า

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ มหาวิทยาลัยกำหนดตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ได้กำหนดไว้ในคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบัน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553 ซึ่งมีความครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ด้านของมหาวิทยาลัย โดยตัวบ่งชี้จะใช้ประเมินปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตหรือผลลัพธ์ นอกจากนี้ เพื่อให้การประเมินมีความครอบคลุมผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยมากขึ้น รวมทั้งเตรียมความพร้อมในการรับการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม มหาวิทยาลัยจึงเพิ่มตัวบ่งชี้ตามที่กำหนดในคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) ระดับอุดมศึกษา ฉบับสถาบัน (แก้ไขเพิ่มเติม พฤศจิกายน 2554) ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และเพื่อประเมินความพร้อมด้านการวิจัย

มหาวิทยาลัยจึงกำหนดตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินผลผลิตหรือผลลัพธ์เพิ่มเติม แยกจำนวนองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ตามระดับหน่วยงานที่รับการประเมิน ดังนี้

ระดับมหาวิทยาลัย คณะและหน่วยงานเทียบเท่า จำนวน 9 องค์ประกอบ 44 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) 23 ตัวบ่งชี้
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) 18 ตัวบ่งชี้
- มหาวิทยาลัยกำหนดเพิ่ม เพื่อประเมินศักยภาพด้านการวิจัย 3 ตัวบ่งชี้

ระดับสำนัก จำนวน 4 องค์ประกอบ 12 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) 8 ตัวบ่งชี้
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) 1 ตัวบ่งชี้
- มหาวิทยาลัยกำหนดเพิ่ม เพื่อประเมินด้านอัตลักษณ์ 3 ตัวบ่งชี้

ระดับภาควิชา /หน่วยงานเทียบเท่า จำนวน 3 องค์ประกอบ 20 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) 8 ตัวบ่งชี้
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) 9 ตัวบ่งชี้
- มหาวิทยาลัยกำหนดเพิ่ม เพื่อประเมินศักยภาพด้านการวิจัย 3 ตัวบ่งชี้

2.3 ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่มีการเปลี่ยนแปลงตามคู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1 ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์ (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 16.1)	<p>ประเด็นการพิจารณา</p> <p>ข้อ 3 ผลการประเมินความเห็นชอบของบุคลากรเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถาบันที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5</p> <p>ข้อ 5 ได้รับการยกย่องในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์</p>	<p>ประเด็นการพิจารณา</p> <p>ข้อ 3 ผลการประเมินความเห็นชอบของ ผู้เรียน และบุคลากรเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถาบันที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5</p> <p>ข้อ 5 “ผู้เรียน/ บุคลากร/ คณะ/ สถาบัน” ได้รับการยกย่อง หรือยอมรับ ในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์</p>	สมศ.
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2 ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์ (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 16.2)	<p>ข้อมูลประกอบการพิจารณา</p> <p>ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพครอบคลุมทุกคณะ อย่างน้อย “ร้อยละ 20” ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ โดยมีข้อมูลประกอบการพิจารณาดังต่อไปนี้</p> <p>1. ปรัชญา ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบัน รวมทั้งแผนกลยุทธ์ และแผนการปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน</p>	<p>ข้อมูลประกอบการพิจารณา</p> <p>ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพครอบคลุมทุกคณะ อย่างน้อย “ร้อยละ 20” ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ โดยมีข้อมูลประกอบการพิจารณาดังต่อไปนี้</p> <p>1. ปรัชญา ปณิธาน/ วิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบัน รวมทั้งแผนกลยุทธ์ และแผนการปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน</p>	มติที่ประชุม กพอ. 1/2555

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
	<p>2. แผนพัฒนาคุณภาพสถาบันในด้านต่างๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน</p> <p>3. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ใช้บัณฑิต หรือสถาบันที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ</p>	<p>2. แผนพัฒนาคุณภาพสถาบันในด้านต่างๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน</p> <p>3. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ใช้บัณฑิต หรือสถาบันที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ</p> <p>เพิ่มคำอธิบาย หมายเหตุ “1 สถาบัน 1 อัตลักษณ์” โดยความเห็นชอบจากสภาสถาบัน โดย</p> <p>1. คณะและสถาบัน มีอัตลักษณ์เดียวกัน โดยความเห็นชอบจากสภาสถาบัน</p> <p>2. คณะจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้</p> <p>3. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของคณะ และแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินสถาบัน</p> <p>การคิดคะแนน</p> <p>1. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบัน และมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับสถาบัน โดยคณะที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน</p>	

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3 ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบต่อเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 17)</p>	<p>ประเด็นการพิจารณา ข้อ 5 สถาบันมีเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนดและได้รับการยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ</p>	<p>2. กรณีที่คณะดำเนินการแยกกับสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับคณะ</p> <p>ประเด็นการพิจารณา ข้อ 5 <u>ผู้เรียน/ บุคลากร/ คณะ/ สถาบัน</u> มีเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนด และได้รับการยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ</p> <p>เพิ่มคำอธิบาย หมายเหตุ “1 สถาบัน 1 อัตลักษณ์” โดยความเห็นชอบจากสภาสถาบัน โดย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คณะและสถาบัน มีอัตลักษณ์เดียวกัน โดยความเห็นชอบจากสภาสถาบัน 2. คณะจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้ 3. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของคณะ และแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินสถาบัน <p>การคิดคะแนน 1. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบัน และมีส่วน</p>	<p>สมศ.</p>

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
		<p>ร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณา ข้อมูลในระดับสถาบัน โดยคณะที่มีส่วนร่วมให้ใช้ คะแนนเดียวกับสถาบัน</p> <p>2. กรณีที่คณะดำเนินการแยกกับสถาบัน ผลการ ประเมินจะพิจารณาในระดับคณะ</p>	
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.1 บัณฑิตปริญญา ตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพ อีสรภายใน 1 ปี (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 1)</p>	<p>หมายเหตุ ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้า ศึกษา หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ อยู่แล้ว ผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ผู้ อุปสมบท และผู้ที่เกณฑ์ทหาร (หักออกทั้งตัวตั้ง และตัวทหาร)</p>	<p>หมายเหตุ ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว ผู้ที่ ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ผู้อุปสมบท และผู้ที่ เกณฑ์ทหาร</p>	<p>มติที่ประชุม กพอ. 1/2555</p>
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.2 คุณภาพของ บัณฑิตปริญญาตรี โท และ เอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 2)</p>	<p>ข้อมูลประกอบการพิจารณา ข้อมูลจากการสำรวจมีความเป็นตัวแทนของ ผู้สำเร็จการศึกษาอย่างน้อยร้อยละ 35 ของ ผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา</p> <p>คำอธิบาย คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ แห่งชาติ (TQF : HEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher</p>	<p>ข้อมูลประกอบการพิจารณา 1. ข้อมูลจากการสำรวจมีความเป็นตัวแทนของ ผู้สำเร็จการศึกษาอย่างน้อยร้อยละ 20 ของผู้สำเร็จ การศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา 2. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ใช้บัณฑิต หรือสถาบัน ที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ</p> <p>คำอธิบาย คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ แห่งชาติ (TQF : HEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึงถึง</p>	<p>สมศ. มติที่ประชุม กพอ. 1/2555</p>

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
	Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ สกอ. ระบุ โดยเป็นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่สถาบันกำหนด ครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต	คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ระบุ โดยเป็นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่สถาบันกำหนด ครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน. ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.3 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์ หรือ เผยแพร่ (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 3)	<p>ระดับคุณภาพงานวิจัย</p> <p>ค่าน้ำหนัก 0.25 มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง</p> <p>ค่าน้ำหนัก 0.50 การประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings) ที่ได้รับการยอมรับในสาขา</p> <p>ค่าน้ำหนัก 0.75 มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceedings) หรือ มีการตีพิมพ์ในวารสารที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือวารสารวิชาการระดับชาติที่ได้รับการยอมรับในสาขา</p> <p>ค่าน้ำหนัก 1.00 มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ</p>	<p>ระดับคุณภาพงานวิจัย</p> <p>ค่าน้ำหนัก 0.25 มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง</p> <p>ค่าน้ำหนัก 0.50 มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings)</p> <p>ค่าน้ำหนัก 0.75 มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceedings) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ</p> <p>ค่าน้ำหนัก 1.00 มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ</p>	มติที่ประชุม กพอ. 1/2555

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
	<p>ระดับนานาชาติที่ได้รับการยอมรับในสาขา หรือในระดับสากล เช่น ISI หรือ Scopus</p> <p>คำอธิบาย ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความที่เป็นวิทยานิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือศิลปนิพนธ์ที่เผยแพร่</p>	<p>คำอธิบาย ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความที่เป็นวิทยานิพนธ์ หรือ บทความจากสารนิพนธ์ หรือบทความจากศิลปนิพนธ์</p> <p>การเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การเผยแพร่ในลักษณะของรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับคณะ และต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (peer review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย</p> <p>การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการ ต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้</p>	<p>สมศ.</p>

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
		<p>งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดการประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบัน เจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25</p> <p>งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดการประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขานั้นๆ จากต่างประเทศ อย่างน้อยร้อยละ 25</p>	

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
		<p>งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Center (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.</p> <p>งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.</p> <p>องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย</p>	

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
		<p>อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม</p> <p>การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการเฉพาะระหว่างประเทศ เช่น ความร่วมมือการจัดแสดงโขนระหว่าง ไทย – ลาว เป็นต้น</p> <p>การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ)</p> <p>การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)</p>	
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์</p>	<p>ระดับคุณภาพงานวิจัย ค่าน้ำหนัก 1.00 มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่</p>	<p>ระดับคุณภาพงานวิจัย ค่าน้ำหนัก 1.00 มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่</p>	<p>มติที่ประชุม กพอ. 1/2555</p>

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
	<p>ในควอไทล์ที่ 1 หรือ 2 (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์หรือมีการตีพิมพ์ ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูลสากล ISI และ Scopus</p>	<p>ในควอไทล์ที่ 1 หรือ 2 (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus</p> <p>เพิ่มคำอธิบาย การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการ ต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้</p> <p>งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดการรายงาน หรือคณะกรรมการจัดการประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบัน</p>	

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
		<p>เจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25</p> <p>งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดการประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขานั้นๆ จากต่างประเทศ อย่างน้อยร้อยละ 25</p> <p>งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Center (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.</p> <p>งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับ</p>	

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
		<p>การตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.</p> <p>(เพิ่มคำอธิบายด้านงานสร้างสรรค์) องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย</p> <p>อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม</p> <p>การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการเฉพาะระหว่างประเทศ เช่น ความ</p>	

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
		<p>ร่วมมือการจัดแสดงโชนระหว่าง ไทย – ลาว เป็นต้น</p> <p>การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ)</p> <p>การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)</p>	
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.1 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5)</p>	<p>คำอธิบาย</p> <p>ในกรณีที่บทความวิจัยของอาจารย์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ร่วมกับนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาจะนับได้เมื่ออาจารย์เป็นเจ้าของโครงการวิจัยนั้น</p> <p>ระดับคุณภาพงานวิจัย</p> <p>ค่าน้ำหนัก 1.00 มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 1 หรือ 2 (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์หรือมีการตีพิมพ์</p>	<p style="text-align: center;">-</p> <p style="text-align: center;">(ให้ตัดข้อความนี้ออก)</p> <p>ระดับคุณภาพงานวิจัย</p> <p>ค่าน้ำหนัก 1.00 มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 1 หรือ 2 (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์หรือมีการตีพิมพ์ใน</p>	<p>มติที่ประชุม กพอ. 1/2555</p>

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
	<p>ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูลสากล ISI และ Scopus</p>	<p>วารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus</p> <p>คำอธิบายเพิ่ม การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการ ต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้</p> <p>(เพิ่มเติมนิยามศัพท์ด้านผลงานวิจัย) งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดการประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบัน เจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25</p>	<p>สมศ.</p>

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
		<p>งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดการรายงาน หรือคณะกรรมการจัดการประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขานั้นๆ จากต่างประเทศ อย่างน้อยร้อยละ 25</p> <p>งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Center (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.</p> <p>งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏใน</p>	

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
		<p>ฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.</p> <p>(เพิ่มคำอธิบายด้านงานสร้างสรรค์) องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย</p> <p>อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม</p> <p>การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการเฉพาะระหว่างประเทศ เช่น ความร่วมมือการจัดแสดงโขนระหว่าง ไทย - ลาว เป็นต้น</p>	

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
		<p>การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ)</p> <p>การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)</p>	
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.2 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 6)</p>	<p>คำอธิบาย งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ได้ระบุไว้ในโครงการโครงการวิจัยและรายงานวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นธรรมชาติ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมายโดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน ตามวัตถุประสงค์และ/หรือ ได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยผ่านหน่วยงานภายนอกสถาบัน</p>	<p>คำอธิบาย งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ได้ระบุไว้ในโครงการโครงการวิจัยและรายงานวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นธรรมชาติ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมายโดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน ตามวัตถุประสงค์และ/หรือ ได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยผ่านหน่วยงานภายนอกสถาบัน</p>	<p>มติที่ประชุม กพอ. 1/2555</p>

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
	<p><u>พร้อมทั้งระบุผลของการศึกษาหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หรือบริการที่จัดให้แก่บุคลากรภายนอก เช่น โรงพยาบาลของมหาวิทยาลัย เป็นต้น</u></p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กร หรือชุมชนภายนอกสถาบันระดับอุดมศึกษา ที่มีการทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบันระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถาบัน <u>พร้อมทั้งระบุผลของการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์</u></p>	<p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กร หรือชุมชนภายนอกสถาบันระดับอุดมศึกษา ที่มีการทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบันระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถาบัน</p> <p>การนับจำนวนผลงานวิจัย หรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นำจากวันที่นำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้ และเกิดผลชัดเจนโดยที่ผลงานวิจัยจะดำเนินการในช่วงเวลาใดก็ได้ ช่วงเวลาที่ใช้จะเป็นตามปีปฏิทิน หรือปีงบประมาณ หรือปีการศึกษา อย่างใดอย่างหนึ่งตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล ในกรณีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า 1 ครั้ง</p>	
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.3 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 7)</p>	<p>ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ค่าน้ำหนัก 0.75 ตาราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ</p>	<p>ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ค่าน้ำหนัก 0.75 ตาราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ที่สถาบันกำหนด</p>	<p>สมศ.</p>

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
	<p>วิชาการ</p>	<p>(เพิ่มคำอธิบาย) ผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ หมายถึง บทความวิชาการ ตำรา หรือหนังสือ ที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองและได้รับรองคุณภาพแล้ว ตามเกณฑ์ของ กพอ. เรื่องหลักเกณฑ์การกำหนดตำแหน่งทางวิชาการหรือเทียบเท่า ผลงานทางวิชาการที่เป็นบทความวิชาการ (Academic Paper) ตำรา (Textbook) หรือหนังสือ (Book) ต้องเป็นผลงานที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองผลงานก่อนตีพิมพ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้ - บทความวิชาการ หมายถึง เอกสารวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ มีข้อความที่สะท้อนมุมมองแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย โดยจัดทำในรูปของบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพซึ่งมีผู้ตรวจอ่าน - ตำรา หมายถึง เอกสารวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ อาจเขียนเพื่อตอบสนองเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาหรือ</p>	

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
		<p>หลักสูตรก็ได้ โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ความรู้ที่เกี่ยวข้อง และสะท้อนให้เห็นความสามารถ ในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษา</p> <p>- หนังสือ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เขียนขึ้น เพื่อเผยแพร่ความรู้ ไปสู่วงการวิชาการหรือผู้อ่าน ทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของ หลักสูตรหรือต้องนำมาประกอบการเรียนการสอนใน วิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้ต้องเป็นเอกสารที่เรียบเรียงขึ้น อย่างมีเอกภาพ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคงและให้ ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และ สร้างความแข็งแกร่งทางวิชาให้แก่สาขาวิชานั้นๆหรือ สาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง</p> <p>การนับจำนวนผลงานทางวิชาการที่ได้รับการรับรอง คุณภาพ จะนับผลงานวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ เผยแพร่ ในรูปแบบของบทความวิชาการในวารสาร ทั้งในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ หนังสือ หรือ ตำราทางวิชาการ ซึ่งมีระบบการพิจารณาต้นฉบับ จากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์ และ ผลงานจะต้องเกินร้อยละ 50 ของชิ้นงาน ในกรณีที่มี การตีพิมพ์ มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับการตีพิมพ์เพียง</p>	<p>มติที่ประชุม กพอ. 1/2555</p>

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
		ครั้งเดียวต่องานวิชาการ 1 ชั้น	
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.1 ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 8)</p>	<p>วิธีการคำนวณ จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการที่นำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย X 100 <hr/>จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการทั้งหมด</p>	<p>เพิ่มคำอธิบาย การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาพัฒนามี 2 ประเภท คือ 1. การพัฒนาการเรียนการสอน 2. การพัฒนาการวิจัย</p> <p>ในการประเมินตัวบ่งชี้ต้องมีโครงการทั้งสองประเภท ทั้งนี้ในแต่ละโครงการไม่จำเป็นต้องมีทั้งสองประเภท และผลการใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยต้องเสร็จสิ้นในปีที่ประเมิน</p> <p>วิธีการคำนวณ จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการที่นำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย X 100 <hr/>จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการตาม<u>ที่สภาสถาบันอนุมัติ</u></p>	<p>สมศ.</p> <p>มติที่ประชุม กพอ. 1/2555</p> <p>มติที่ประชุม กพอ. 1/2555</p>

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ										
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.3 ผลการชี้้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคม ในด้านต่างๆ (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 18)</p>	<p>ประเด็นการพิจารณา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) 2. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 3. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบัน 4. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนหรือสังคม 5. ได้รับการยกย่องระดับชาติ/หรือนานาชาติ <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1" data-bbox="600 976 1088 1190"> <thead> <tr> <th>1</th> <th>2</th> <th>3</th> <th>4</th> <th>5</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ</td> <td>ปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ</td> <td>ปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ</td> <td>ปฏิบัติ ได้ 4 ข้อ</td> <td>ปฏิบัติได้ 5 ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	1	2	3	4	5	ปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ	ปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติ ได้ 4 ข้อ	ปฏิบัติได้ 5 ข้อ	<p>ประเด็นการพิจารณา</p> <p>- ประเด็นการพิจารณา 18.1 ผลการชี้้นำฯ ภายในสถาบัน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) 2. บรรลุเป้าหมายตามแผน ประจำปี ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 3. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในสถาบัน 4. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบัน <p>ประเด็นการพิจารณา 18.2 ผลการชี้้นำฯ ภายนอกสถาบัน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) 2. บรรลุเป้าหมายตามแผน ประจำปี ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 3. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในชุมชน 4. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนหรือสังคม <p>เพิ่มคำอธิบาย หมายเหตุ “1 สถาบัน 1 อัตลักษณ์” โดยความ</p>	<p>สมศ.</p>
1	2	3	4	5									
ปฏิบัติ ได้ 1 ข้อ	ปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติ ได้ 4 ข้อ	ปฏิบัติได้ 5 ข้อ									

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ										
		<p>เห็นชอบจากสภาสถาบัน โดย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คณะและสถาบัน มีอัตลักษณ์เดียวกัน โดยความเห็นชอบจากสภาสถาบัน 2. คณะจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้ 3. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของคณะ และแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินสถาบัน <p>การคิดคะแนน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบัน และมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับสถาบัน โดยคณะที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน 2. กรณีที่คณะดำเนินการแยกกับสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับคณะ <p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <table border="1" data-bbox="1167 1155 1700 1345"> <thead> <tr> <th data-bbox="1167 1155 1245 1230">1</th> <th data-bbox="1245 1155 1357 1230">2</th> <th data-bbox="1357 1155 1469 1230">3</th> <th data-bbox="1469 1155 1581 1230">4</th> <th data-bbox="1581 1155 1700 1230">5</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="1167 1230 1245 1345">-</td> <td data-bbox="1245 1230 1357 1345">ปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ</td> <td data-bbox="1357 1230 1469 1345">ปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ</td> <td data-bbox="1469 1230 1581 1345">ปฏิบัติ ได้ 4 ข้อ</td> <td data-bbox="1581 1230 1700 1345">ปฏิบัติ ได้ 5 ข้อ</td> </tr> </tbody> </table>	1	2	3	4	5	-	ปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติ ได้ 4 ข้อ	ปฏิบัติ ได้ 5 ข้อ	
1	2	3	4	5									
-	ปฏิบัติ ได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติ ได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติ ได้ 4 ข้อ	ปฏิบัติ ได้ 5 ข้อ									

ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา 2553	ปีการศึกษา 2554	หมายเหตุ
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2.1 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 10)	<p>ประเด็นการพิจารณา</p> <p>ข้อ 4 เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชน</p>	<p>ประเด็นการพิจารณา</p> <p>ข้อ 4 เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชน ภายใน/ ภายนอก</p>	สมศ.
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2.2 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 11)	<p>ประเด็นการพิจารณา</p> <p>ข้อ 2 อาคารสถานที่ สะอาด และตกแต่งอย่างมีคุณค่าทางสุนทรีย์</p> <p>ข้อ 4 มีพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรมและมีการจัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>ข้อ 5 ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษา ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5</p>	<p>ประเด็นการพิจารณา</p> <p>ข้อ 2 สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของอาคาร สถานที่ สะอาด ถูกสุขลักษณะ และตกแต่งอย่างมีความสุนทรีย์</p> <p>ข้อ 4 การจัดให้มีพื้นที่ และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริม ให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>ข้อ 5 ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษา ที่เกี่ยวกับประเมิน 1-4 ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5</p>	สมศ.
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.1 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 12)	<p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ข้อ 5 สภาสถาบันดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล</p>	<p>เกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>ข้อ 5 สภาสถาบันดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล ครบทั้ง 10 ประเด็น</p>	สมศ.

2.4 จำนวนองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายใน ปีการศึกษา 2554

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ที่ร่วม	ระดับการประเมิน				ความสอดคล้อง			วงรอบของ การเก็บข้อมูล	หมายเหตุ
	ม.อบ.	คณะ	ภาควิชา	สำนัก	สกอ.	สมศ.	ก.พ.ร.		
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ									
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน	✓	✓	-	✓	✓	-	-	ปีงบประมาณ 2554	
ตัวบ่งชี้ 1.2 ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์									
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1 ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์ (สมศ. 16.1)	✓	✓	-	-	-	✓	-	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2 ผลการพัฒนามัธยมศึกษาตามอัตลักษณ์ (สมศ. 16.2)	✓	✓	-	-	-	✓	-	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3 ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบต่อเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน (สมศ. 17)	✓	✓	-	-	-	✓	-	ปีการศึกษา 2554	
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน									
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	✓	✓	✓	-	✓	-	✓	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 อาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอก	✓	✓	✓	-	✓	-	-	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	✓	✓	✓	-	✓	-	-	ปีการศึกษา 2554	

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ที่ร่วม	ระดับการประเมิน				ความสอดคล้อง			วงรอบของ การเก็บข้อมูล	หมายเหตุ
	ม.อบ.	คณะ	ภาควิชา	สำนัก	สกอ.	สมศ.	ก.พ.ร.		
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	✓	✓	-	-	✓	-		ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓	-	✓	-	✓	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต	✓	✓	✓	-	✓	-	✓	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา	✓	✓	✓	-	✓	-	-	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ของ สมศ.									
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.1 บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ออกมาหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (สมศ.1)	✓	✓	✓	-	-	✓	-	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.2 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ (สมศ. 2)	✓	✓	✓	-	-	✓	-	ปีการศึกษา 2554	

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ที่ร่วม	ระดับการประเมิน				ความสอดคล้อง			วงรอบของ การเก็บข้อมูล	หมายเหตุ
	ม.อบ.	คณะ	ภาควิชา	สำนัก	สกอ.	สมศ.	ก.พ.ร.		
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.3 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (สมศ. 3)	✓	✓	✓	-	-	✓	-	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (สมศ. 4)	✓	✓	✓	-	-	✓	-	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.5 การพัฒนาคณาจารย์ (สมศ. 14)	✓	✓	✓	-	-	✓	-	ปีการศึกษา 2554	
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา									
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	✓	✓	-	-	✓	-	-	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา	✓	✓	-	-	✓	-	-	ปีการศึกษา 2554	
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย									
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	✓	✓	-	-	✓	-	-	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ระบบและกลไกจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	✓	✓	-	-	✓	-	✓	ปีการศึกษา 2554	

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ที่ร่วม	ระดับการประเมิน				ความสอดคล้อง			วงรอบของ การเก็บข้อมูล	หมายเหตุ
	ม.อบ.	คณะ	ภาควิชา	สำนัก	สกอ.	สมศ.	ก.พ.ร.		
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ	✓	✓	✓	-	✓	-	-	ปีงบประมาณ 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ของ สมศ.									
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.1 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (สมศ. 5)	✓	✓	✓	-	-	✓	-	ปีปฏิทิน 2554	ตัวตั้ง-ผลงานปีปฏิทิน 2554 ตัวหาร-อาจารย์ปีการศึกษา 2554
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.2 งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ (สมศ. 6)	✓	✓	✓	-	-	✓	-	ปีปฏิทิน 2554	ตัวตั้ง-ผลงานปีปฏิทิน 2554 ตัวหาร-อาจารย์ปีการศึกษา 2554
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.3 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ (สมศ. 7)	✓	✓	✓	-	-	-	-	ปีปฏิทิน 2554	ตัวตั้ง-ผลงานปีปฏิทิน 2554 ตัวหาร-อาจารย์ปีการศึกษา 2554
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อเตรียมวางแผนพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย									

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ที่ร่วม	ระดับการประเมิน				ความสอดคล้อง			วงรอบของ การเก็บข้อมูล	หมายเหตุ
	ม.อบ.	คณะ	ภาควิชา	สำนัก	สกอ.	สมศ.	ก.พ.ร.		
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5.1.1 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร	✓	✓	✓	-	-	-	-	ปีปฏิทิน 2554	ตัวตั้ง-ผลงานปีปฏิทิน 2554 ตัวหาร-อาจารย์ปีการศึกษา 2554
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5.1.2 งานวิจัยที่ตีพิมพ์ระดับนานาชาติ	✓	✓	✓	-	-	-	-	ปีปฏิทิน 2554	ตัวตั้ง-ผลงานปีปฏิทิน 2554 ตัวหาร-อาจารย์ปีการศึกษา 2554
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5.1.3 ผลงานวิจัยได้รับการอ้างอิงระดับนานาชาติ	✓	✓	✓	-	-	-	-	ปีงบประมาณ 2554	
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม									
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	✓	✓	-	-	✓	-	-	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ประโยชน์ของการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม	✓	✓	-	-	✓	-	-	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ของ สมศ.									

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ที่ร่วม	ระดับการประเมิน				ความสอดคล้อง			วงรอบของ การเก็บข้อมูล	หมายเหตุ
	ม.อบ.	คณะ	ภาควิชา	สำนัก	สกอ.	สมศ.	ก.พ.ร.		
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.1 ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย (สมศ. 8)	✓	✓	✓	-	-	✓	-	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.2 ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก (สมศ. 9)	✓	✓	-	-	-	✓	-	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.3 ผลการขึ้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ (สมศ. 18) (5.3.3-1 ถึง 5.3.3-3 ให้เลือกดำเนินการอย่างน้อยด้าน)									
5.3.3-1 การส่งเสริมสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากโครงการพระราชดำริ	✓	✓	-	-	-	✓	-	ปีการศึกษา 2554	
5.3.3-2 สุขภาพ	✓	✓	-	-	-	✓	-	ปีการศึกษา 2554	
5.3.3-3 สิ่งแวดล้อมและพลังงาน	✓	✓	-	-	-	✓	-	ปีการศึกษา 2554	
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม									
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะ	✓	✓	-	-	✓	-	-	ปีการศึกษา 2554	

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ที่ร่วม	ระดับการประเมิน				ความสอดคล้อง			วงรอบของ การเก็บข้อมูล	หมายเหตุ
	ม.อบ.	คณะ	ภาควิชา	สำนัก	สกอ.	สมศ.	ก.พ.ร.		
และวัฒนธรรม									
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ของ สมศ.									
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2.1 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม (สมศ. 10)	✓	✓	-	-	-	✓	-	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2.2 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม (สมศ. 11)	✓	✓	-	-	-	✓	-	ปีการศึกษา 2554	
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ									
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัย/คณะกรรมการบริหารฯ และผู้บริหารทุกระดับของมหาวิทยาลัย/หน่วยงาน	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 การพัฒนามหาวิทยาลัย/หน่วยงานสู่มหาวิทยาลัย/หน่วยงานเรียนรู้	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ของ สมศ.									

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้ที่ร่วม	ระดับการประเมิน				ความสอดคล้อง			วงรอบของ การเก็บข้อมูล	หมายเหตุ
	ม.อบ.	คณะ	ภาควิชา	สำนัก	สกอ.	สมศ.	ก.พ.ร.		
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.1 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของ สภาสถาบัน (สมศ. 12)	✓	-	-	-	-	✓	-	ปีการศึกษา 2554	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.2 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของ ผู้บริหารสถาบัน (สมศ. 13)	✓	✓	-	✓	-	✓	-	ปีการศึกษา 2554	
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ									
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ระบบและกลไกการเงินและ งบประมาณ	✓	✓	-	✓	✓	-	-	ปีงบประมาณ 2554	
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ									
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	ปีการศึกษา 2554	

2.5 แผนการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ปีการศึกษา 2554

ID	กิจกรรม	2011					2012											
		ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.			
1	การนำผลการประเมินปีการศึกษา 2553 ไปปรับปรุง																	
2	การจัดทำคู่มือแนวปฏิบัติงานตามตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพและประกาศใช้																	
3	การจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพ และประกาศใช้																	
4	การประชุมคณะกรรมการประกันคุณภาพ (8 ครั้ง/ปี) ทุกเดือน																	
5	การประชุมคณะทำงานพัฒนาระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ (6 ครั้ง/ปี)																	
6	การพัฒนาบุคลากร																	
7	การติดตามและประเมินผล (รายงานการ ประเมินตนเองพร้อมส่งเอกสารหลักฐาน ผ่านระบบ E-document) 4 ครั้ง/ต่อปี																	
8	การประเมินคุณภาพภายใน																	
9	การนำผลการประเมินปีการศึกษา 2554 มาปรับปรุงและพัฒนาระดับคณะ/ หน่วยงานเทียบเท่า																	
10	การนำผลการประเมินปีการศึกษา 2554 มาปรับปรุงและพัฒนาระดับมหาวิทยาลัย																	

บทที่ 3

องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน

3.1 การกำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้

การพัฒนาปรับปรุงตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ให้ความสำคัญกับการกำหนดตัวบ่งชี้ที่ครอบคลุม 9 องค์ประกอบคุณภาพ และเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา 3 ด้าน คือ

1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต
2. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา (ก. ด้านธรรมาภิบาล และ ข. ด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา)

3. มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้

กำหนดตัวบ่งชี้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ และตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ ดังนี้

1. **ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ** ระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อๆ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีค่าคะแนนตั้งแต่ 1 – 5 การประเมินจะนับจำนวนข้อและระบุว่าผลการดำเนินงานได้กี่ข้อ ได้คะแนนเท่าใด กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ถือว่าได้ 0 คะแนน

2. **ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ** อยู่ในรูปของร้อยละ หรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนน 1 – 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (จุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ ซึ่งอยู่ในรูปร้อยละหรือค่าเฉลี่ย เป็นคะแนนทำโดยการเทียบบัญญัติไตรยางค์ โดยที่แต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนดค่าร้อยละ หรือค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนน 5 ไว้ ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ กำหนดค่าร้อยละ 100 เป็นคะแนน 5 ได้ผลการดำเนินงาน ร้อยละ 89.80

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{89.50}{100} \times 5 = 4.48$$

ตัวอย่างที่ 2 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ กำหนดค่าร้อยละ 20 เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ได้ร้อยละ 21.99

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{21.99}{20} \times 5 = 5.50 = 5.00$$

ตัวอย่างที่ 3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ มีค่าเฉลี่ยจำนวนเงินวิจัยต่ออาจารย์ 70,000 บาทต่อคน เป็นค่าคะแนน 5 ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ 65,000 บาทต่อคน

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{65,000}{70,000} \times 5 = 4.64$$

หลักการคำนวณการแปลงค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยเป็นคะแนน สรุปได้ดังนี้

1. ผลการดำเนินงานเท่ากับหรือสูงกว่าค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน 5 จะได้คะแนน 5 (ตามตัวอย่างที่ 2)
2. ผลการดำเนินงานต่ำกว่าค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน 5 คำนวณคะแนนที่ได้ ดังนี้

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่ได้จากการดำเนินการ}}{\text{ค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 ของตัวบ่งชี้}} \times 5$$

ข้อปฏิบัติเรื่องจุดทศนิยม

การคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าคะแนน ให้ใช้ทศนิยม 2 ตำแหน่ง โดยการปิดทศนิยมตำแหน่งที่ 3 ตามหลักการปิดทศนิยม (ตั้งแต่เลข 5 ขึ้นไปปิดขึ้น) เช่น

5.4975	เป็น	5.50
4.6428	เป็น	4.64
89.5892	เป็น	89.59

การกำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้

กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 กรณีที่ไม่ได้ดำเนินการใด ๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนนให้ได้ 0 คะแนน โดยมีความหมายของคะแนน ดังนี้

คะแนน 0.00 – 1.50 คะแนน	หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน
คะแนน 1.51 – 2.50 คะแนน	หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุง
คะแนน 2.51 – 3.50 คะแนน	หมายถึง	การดำเนินงานระดับพอใช้
คะแนน 3.51 – 4.50 คะแนน	หมายถึง	การดำเนินงานระดับดี
คะแนน 4.51 – 5.00 คะแนน	หมายถึง	การดำเนินงานระดับดีมาก

การประเมินผลการดำเนินงานเทียบกับเป้าหมาย

การประเมินเป้าหมาย ไม่มีการกำหนดค่าคะแนน พิจารณาจากผลการดำเนินงานในรอบปี ที่ประเมินเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ ถ้าตัวบ่งชี้ได้มีผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่

กำหนด หรือสูงกว่าเป้าหมาย ถือว่าการดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย ทั้งนี้ การกำหนดเป้าหมายไม่ควรกำหนดต่ำกว่าผลการดำเนินงานในปีที่ผ่านมา

3.2 ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีปรัชญา ปณิธาน และจุดเน้นที่อาจแตกต่างกัน ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ที่สถาบันจะกำหนดวิสัยทัศน์ แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีให้ชัดเจน และสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน กฎหมาย และจุดเน้นของสถาบัน ที่สนับสนุนภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

ในกระบวนการกำหนดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ สภาสถาบันเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมของสมาชิกทุกกลุ่มในสถาบัน และมีการถ่ายทอดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ที่กำหนดแล้วให้รับทราบทั่วกัน ทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ตลอดจนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ใช้บริการและสังคมโดยรวม

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลและเอกชน
3. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. หลักการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ คือ

- 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน
- 1.2 ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์
 - 1.2.1 ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์ (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 16.1)

- 1.2.2 ผลการพัฒนาด้านติดตามอัตลักษณ์ (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 16.2)
- 1.2.3 ผลการพัฒนาคูณธรรมและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 17)

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 : กระบวนการพัฒนาแผน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ แก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก สถาบันอุดมศึกษา จำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของสถาบันเพื่อให้สถาบันดำเนินการ สอดคล้องกับ อัตลักษณ์หรือจุดเน้น มีคุณภาพ มีความเป็นสากล และเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ดังนั้น สถาบันต้องกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ตลอดจนมีการพัฒนาแผนกลยุทธ์และแผนการดำเนินงานเพื่อ เป็นแนวทางในการดำเนินงานของสถาบัน

ในการพัฒนาแผนกลยุทธ์ นอกเหนือจากการพิจารณาอัตลักษณ์หรือจุดเน้นของสถาบัน แล้ว จะต้องคำนึงถึงหลักการอุดมศึกษา กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ ของชาติ รวมถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันเป็นไปอย่างมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ และสามารถตอบสนอง สังคมในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม

แผนกลยุทธ์ หมายถึง แผนระยะยาวของสถาบัน โดยทั่วไปมักใช้เวลา 5 ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาของสถาบัน แผนกลยุทธ์ประกอบไปด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่างๆ ของสถาบันควร ครอบคลุมทุกภารกิจของสถาบัน มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์และค่าเป้าหมาย ของตัวบ่งชี้เพื่อวัดระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ โดยสถาบันนำแผนกลยุทธ์มา จัดทำแผนดำเนินงานหรือแผนปฏิบัติการประจำปี

แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน 1 ปี เป็นแผนที่ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วย โครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้นๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม แผนกลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้นรวมทั้งมี การระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการ งบประมาณในการดำเนินการรายละเอียดและ ทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของสภาสถาบัน โดยการมีส่วนร่วมของ บุคลากรในสถาบันและได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน โดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญาหรือ

ปณิธานและพระราชบัญญัติสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับจุดเน้นของกลุ่มสถาบัน กรอบแผน
อุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551–2565) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2551 – 2554)

2. มีการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ระดับสถาบันไปสู่ทุกหน่วยงานภายใน
3. มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติงานประจำปีครบ 4 พันธกิจ คือ
ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
4. มีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติงานประจำปีและค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้
เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปี
5. มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติงานประจำปีครบ 4 พันธกิจ
6. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีอย่างน้อยปีละ
2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา
7. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และ
รายงานผลต่อผู้บริหารและสภาสถาบันเพื่อพิจารณา
8. มีการนำผลการพิจารณาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสภาสถาบันไปปรับปรุงแผน
กลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปี

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 หรือ 7 ข้อ	มีการดำเนินการ 8 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 : ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 16)

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลผลิตตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และ
วัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา รวมถึงความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็น
เอกลักษณ์ของแต่ละสถาบัน โดยได้รับการอนุมัติจากสภาสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1 : ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์ (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 16.1)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษา มีพันธกิจในการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูง
การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนางานความรู้ การบริการวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
การจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาจึงหลากหลายตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน นำไปสู่การกำหนดค่า
เป้าหมายและแผนการปฏิบัติงาน รวมทั้งแผนพัฒนาคุณภาพของสถาบันแต่ละแห่งที่จะสร้างองค์
ความรู้ให้สอดคล้องตามอัตลักษณ์และวัตถุประสงค์

อัตลักษณ์ หมายถึง บุคลิก ลักษณะที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และ วัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการกำหนดกลยุทธ์และแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของสถาบัน โดยได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน
2. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์
3. ผลการประเมินความเห็นชอบของผู้เรียนและบุคลากร เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถาบันที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
4. ผลการดำเนินงานก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นประโยชน์และ/หรือสร้างคุณค่าต่อสังคม
5. ผู้เรียน/บุคลากร/คณะ/สถาบัน ได้รับการยกย่องหรือยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ ในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

หลักฐานเชิงประจักษ์ในการได้รับการยกย่องหรือยอมรับ การได้รับรางวัลในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

หมายเหตุ :

1. คณะและสถาบัน มีอัตลักษณ์เดียวกัน โดยความเห็นชอบจากสภาสถาบัน
2. คณะจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้
3. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของคณะ และแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลประเมินของสถาบัน

การคิดคะแนน :

1. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันและมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับสถาบัน โดยคณะที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน
2. กรณีที่คณะดำเนินการแยกกับสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2 : ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์ (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 16.2)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพครอบคลุมทุกคณะ อย่างน้อยร้อยละ 20 ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ โดยมีข้อมูลประกอบการพิจารณาดังต่อไปนี้

1. ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบัน รวมทั้งแผนกลยุทธ์และแผนการปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน
2. แผนพัฒนาคุณภาพสถาบันในด้านต่างๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน
3. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานที่สอดคล้องกับปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจของสถาบัน
4. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ใช้บัณฑิต หรือสถาบันที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ

หมายเหตุ : “1 สถาบัน 1 อัตลักษณ์” โดยความเห็นชอบจากสภาสถาบัน โดย

1. คณะและสถาบัน มีอัตลักษณ์เดียวกัน โดยความเห็นชอบจากสภาสถาบัน
2. คณะจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้
3. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของคณะ และแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินของสถาบัน

การคิดคะแนน :

1. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันและมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับสถาบัน โดยคณะที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน
2. กรณีที่คณะดำเนินการแยกกับสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3 : ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบต่อเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 17)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เอกลักษณ์ หมายถึง ความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่สะท้อนให้เป็นลักษณะโดดเด่นเป็นหนึ่งของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถาบัน โดยได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน
2. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์
3. ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถาบัน ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
4. ผลการดำเนินงานบรรลุตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถาบันและเกิดผลกระทบที่เป็นประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
5. ผู้เรียน/บุคลากร/คณะ/สถาบัน มีเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนด และได้รับการยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการกำหนดเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถาบัน
2. แผนกลยุทธ์ แผนการปฏิบัติงานประจำปี รวมทั้งแผนพัฒนาคุณภาพที่สอดคล้องกับเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถาบันที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน
3. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานตามเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถาบันที่กำหนด หรือผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจนถือเป็นเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถาบันที่ได้รับการยอมรับ

4. หลักฐานเชิงประจักษ์ในการได้รับการยกย่องหรือยอมรับ การได้รับรางวัลในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเอกลักษณ์เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

หมายเหตุ :

1. เอกลักษณ์ของคณะอาจเหมือน หรือแตกต่าง หรือส่งผลกับเอกลักษณ์ของสถาบันก็ได้ ทั้งนี้ต้องผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบัน
2. คณะจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้
3. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของคณะ และแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินของสถาบัน

การคิดค่าคะแนน :

1. กรณีที่คณะกำหนดเอกลักษณ์เหมือนกับสถาบันและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับสถาบัน โดยคณะที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน
2. กรณีที่คณะกำหนดเอกลักษณ์ไม่เหมือนกับสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับคณะ

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต

หลักการ

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือร่วมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการวางระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ได้แก่

- ก. หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ
- ข. คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์
- ค. สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน
- ง. ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น
- จ. อุปกรณ์การศึกษา
- ฉ. สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา
- ช. การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา
- ซ. องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถาบันระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร ตามที่กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 กำหนด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

8. กฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
9. แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
10. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
11. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา รอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ คือ

- 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
- 2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- 2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- 2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
- 2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
- 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน
- 2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต
- 2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา
- 2.9 ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพบัณฑิตและคุณภาพอาจารย์
 - 2.9.1 บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 1)
 - 2.9.2 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 2)
 - 2.9.3 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 3)
 - 2.9.4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 4)
 - 2.9.5 การพัฒนาคณาจารย์ (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 14)

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 : ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพหลักสูตร มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้องค์การประสบความสำเร็จหรือสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้นๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกเป็นเอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
3. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาชาหรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน” กรณี ที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาชาหรือสาขาวิชา ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดในภาคผนวก ก) สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพ ต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย
(หมายเหตุ: สำหรับหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติก่อนปีการศึกษา 2555 ให้ยึดตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548)

4. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตาม

กรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์
การประเมิน 5 ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปีทุกหลักสูตร

5. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2
และ ข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษาและมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมิน
ในข้อ 4 กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติจะต้องควบคุม
กำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินครบ ทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

หมายเหตุ :

1. การนับหลักสูตรปริญญาโทแผน ก และปริญญาเอก ให้นับหลักสูตรที่มีนักศึกษา
ลงทะเบียนเรียนในรอบปีการศึกษาที่ทำการประเมิน สำหรับการนับหลักสูตรทั้งหมดให้นับ หลักสูตรที่
ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนทุกระดับปริญญา โดยนับรวมหลักสูตรที่รับนักศึกษา แต่ไม่นับรวมหลักสูตร
ที่สภาสถาบันอนุมัติให้ปิดดำเนินการแล้ว

2. การนับจำนวนนักศึกษาในเกณฑ์มาตรฐานข้อ 8 ให้นับตามจำนวนหัวนักศึกษา ในปี
การศึกษานั้นๆ และนับทั้งนักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษ ทั้งในที่ตั้งและนอกที่ตั้ง

3. คณะกรรมการรับผิดชอบ หมายถึง คณะกรรมการที่รับผิดชอบในการเสนอหลักสูตร
ใหม่หรือเสนอปรับปรุงหลักสูตรหรือเสนอปิดหลักสูตร และคณะกรรมการที่รับผิดชอบบริหารหลักสูตร
ให้เป็นไปตามรายละเอียดหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ ซึ่งอาจเป็นชุดเดียวกันทั้งหมดหรือต่าง
ชุดก็ได้

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 : อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้
ความสามารถและความถนัดทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต
ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สถาบันจึงควรมี
อาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของสถาบัน

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ประจำที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งอาจารย์ที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษา

เกณฑ์การประเมิน : สถาบันสามารถ**เลือกใช้**เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทาง ต่อไปนี้

1. แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0-5 หรือ
2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข

1. ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป หรือ
2. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 6 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

$$\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หรือ

1. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา = ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีที่ประเมิน ลบด้วย ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน
2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}}{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}} \times 5$$

ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5

หมายเหตุ :

1. คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นแทนคุณวุฒิปริญญาเอกได้ สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพ มีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้นับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้

9-12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้
3. คณะสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเหมือนกับสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 : อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นชุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน : สถาบันสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทางต่อไปนี้

1. แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 หรือ
2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข

1. ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป หรือ
2. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 12 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

$$\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้คะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หรือ

1. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา = ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีที่ประเมิน ลบด้วย ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน
2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{เปรียบเทียบปีที่ผ่านมา}} \times 5$$

ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5

หมายเหตุ :

1. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

2. คณะสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 : ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำเป็นต้องมีการบริหารและพัฒนา คณาจารย์อย่างเหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคการสอน การประเมินผลการเรียนรู้และการใช้สื่อการสอนที่ ทันสมัย รวมทั้งมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ผลการเรียนและข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เรียน นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับพันธกิจ และเป้าหมายของสถาบัน

กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการศึกษาที่ถือว่าผู้เรียน สำคัญที่สุด เป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ต้องเน้น ให้เรียนแสวงหาความรู้ และพัฒนาความรู้ได้ด้วย ตนเอง หรือรวมทั้งมีการฝึกและปฏิบัติในสภาพจริงของการทำงาน มีการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสังคม และการประยุกต์ใช้ มีการจัดกิจกรรมและกระบวนการให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมิน และสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ

นอกจากนี้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดย สะท้อนจากการที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนรายวิชา หรือเลือกทำโครงการหรือชิ้นงานในหัวข้อที่ สนใจในขอบเขตเนื้อหาของวิชานั้นๆ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาตามแนวทางเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมุ่ง พัฒนาความรู้ และทักษะทางวิชาชีพ ทักษะชีวิตและทักษะสังคม มีปรากฏในวงการศึกษาไทยหลาย รูปแบบตัวอย่างเช่น

1. การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-based Learning : PBL)
2. การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study)
3. การเรียนรู้แบบสรรมนิยม (Constructivism)
4. การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self-Study)
5. การเรียนรู้จากการทำงาน (Work-based Learning)
6. การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research-based Learning)
7. การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal-based

Approach)

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผล และมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
2. มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
3. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
5. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน และดูแลควบคุมให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ
6. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

หมายเหตุ :

หลักฐานในการประเมินในเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 3 เช่น ผลการประเมินหรือผลการสำรวจความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากร ด้านสวัสดิการ การเสริมสร้างสุขภาพที่ดีและการสร้างขวัญและกำลังใจ หรือหลักฐานเชิงประจักษ์อื่นๆ ที่เชื่อมโยงให้เห็นการทำงานได้ดีขึ้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 หรือ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 : ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

นอกเหนือจากการเรียนการสอน สถาบันอุดมศึกษาควรจัดบริการด้านกายภาพอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น สื่อเทคโนโลยีเพื่อ

การศึกษา ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ การบริการด้านงานทะเบียน การบริการนักศึกษา นานาชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมและการบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น สิ่งแวดล้อมในสถาบัน หอพักนักศึกษา ห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัย การจัดจำหน่ายอาหาร เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการจัดการหรือจัดบริการเพื่อให้นักศึกษามีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในอัตราไม่สูงกว่า 8 FTES ต่อเครื่อง
2. มีบริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และมีการฝึกอบรมการใช้งานแก่นักศึกษาทุกปีการศึกษา
3. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษา อย่างน้อยในด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
4. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่น ๆ อย่างน้อยในด้านงานทะเบียนนักศึกษา ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการหรือจัดบริการด้านอาหาร และสนามกีฬา
5. มีระบบสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบ อย่างน้อยในเรื่องประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่าง ๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
6. มีผลการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ 2 – 5 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ 6 มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ

หมายเหตุ :

1. ในเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1 ให้นำรวม notebook และ mobile device ต่างๆ ของนักศึกษามีการลงทะเบียนการใช้ wifi กับสถาบันด้วย
2. การคิดจำนวน FTES ให้นำจำนวน FTES ของแต่ละระดับการศึกษารวมเข้าด้วยกัน โดยไม่ต้องเทียบเป็น FTES ของระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 : ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายของตัวบ่งชี้ :

กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น โดยการมีส่วนร่วมจากบุคคล สถาบัน หรือชุมชนภายนอก มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความสนใจใฝ่รู้และต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปแบบโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ ในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร
2. ทุกราชวิชาของหลักสูตรมีรายละเอียดของรายวิชา และของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
3. ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย
4. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร
5. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
6. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกราชวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจในแต่ละรายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ทุกราชวิชา ตามผลการประเมินรายวิชา

หมายเหตุ :

1. มหาวิทยาลัยหรือคณะจะต้องประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา ยกเว้น รายวิชาที่ไม่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือในห้องปฏิบัติการ เช่น การฝึกงาน สหกิจศึกษา การค้นคว้าอิสระ วิชาโครงการ สารนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ เป็นต้น

2. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามเกณฑ์ข้อ 5 หมายถึง งานวิจัยของผู้สอนของสถาบันที่ได้พัฒนาขึ้นและนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

กรณีหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ต้องมีการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาด้วย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 : ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายของตัวบ่งชี้ :

คุณลักษณะของบัณฑิต หมายถึง คุณสมบัติที่พึงประสงค์ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาพึงมี ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติของแต่ละหลักสูตร และคุณลักษณะของบัณฑิตตามต้องการของผู้ใช้บัณฑิต คุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติมี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนคุณลักษณะบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะอาชีพหรือบริบทของผู้ใช้ และอาจปรากฏในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือที่มีลักษณะเพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เช่น การบริหารจัดการ การเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน การก้าวทันวิทยาการ ความสามารถในการประยุกต์ความรู้กับการปฏิบัติงานจริง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หรือผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่เน้นการวิจัย ควรมีคุณลักษณะเพิ่มเติมด้านความเป็นนักวิชาการ การเป็นผู้นำทางความคิด โดยเฉพาะความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ และการนำเสนอผลงาน

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอย่างน้อยสำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร
2. มีการนำผลจากข้อ 1 มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
3. มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต
4. มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างสถาบัน หรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ
5. มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่จัดโดยสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 : ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายของตัวบ่งชี้ :

คุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพบัณฑิตตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ดังนั้น สถาบันจึงควรมีการวัดระดับความสำเร็จของการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่สถาบันจัดให้กับนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

2. มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมตามข้อ 1 ไปยังผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึงทั้งสถาบัน

3. มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดในข้อ 1 โดยระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จ

4. มีการประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่กำหนดในข้อ 3 โดยมีผลการประเมินบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย ร้อยละ 90 ของตัวบ่งชี้

5. มีนักศึกษาหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนักศึกษาได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ

หมายเหตุ :

1. การยกย่องชมเชยประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรม จริยธรรม หากดำเนินการในระดับมหาวิทยาลัย ต้องมีกรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย อย่างน้อยร้อยละ 50 และมีผู้เข้าร่วมแข่งขันหรือเข้าร่วมการคัดเลือกที่มาจากหลากหลายสถาบัน (ตั้งแต่ 3 สถาบันขึ้นไป)

2. หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

- ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 : ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพบัณฑิตและคุณภาพอาจารย์
- ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.1 : บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
(ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 1)
- ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
- คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ที่ได้งานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

การนับการมีงานทำ นับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$$

หมายเหตุ :

ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษาหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว ผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ผู้อุปสมบท และผู้ที่เกณฑ์ทหาร

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ อย่างน้อยร้อยละ 70 และในเชิงคุณลักษณะ ครอบคลุมทุกคณะ กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ 70 ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำให้ครบและรายงานผลที่ติดตามซ้ำเปรียบเทียบกับผลที่เก็บได้ในครั้งแรก โดยผลการสำรวจต้องสามารถระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจ

2. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภาคนอกเวลาราชการ)
3. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ
4. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพอิสระ
5. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา
6. จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อ
7. เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือน ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.2 : คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 2)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ (TQF : HEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ระบุ โดยเป็นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่สถาบันกำหนดครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้ง TQF ตามสาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภาสถาบันหรือองค์กรวิชาชีพกำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

กรณีที่เป็นวิชาชีพที่มีเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตที่เพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานทั้ง 5 ด้าน ต้องทำการประเมินครบทุกด้าน

วิธีการคำนวณ :

ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต

จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพครอบคลุมทุกคณะ อย่างน้อยร้อยละ 20 ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ โดยมีข้อมูลประกอบการพิจารณาดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตในด้านต่างๆ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ที่สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเอง โดยใช้แนวทางจากตัวอย่างแบบสอบถามที่เผยแพร่โดยสมศ.
2. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ใช้บัณฑิต หรือสถาบันที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ
3. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
4. ต้องแสดงแบบเก็บข้อมูลให้ครบทั้ง 5 ด้าน และแสดงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.3 : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 3)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความที่เป็นวิทยานิพนธ์ หรือบทความจากสารนิพนธ์หรือบทความจากศิลปนิพนธ์

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดการประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่อง

จากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือ คณะกรรมการจัดการประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจาก ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Center (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจาก ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือ ฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับ นานาชาติตามประกาศของ สมศ.

การเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การเผยแพร่ในลักษณะของ รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับ มหาวิทยาลัย หรือระดับคณะ และต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (peer review) โดยมี บุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

หมายเหตุ :

นับตามปีที่ได้รับการตีพิมพ์เท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน :

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	- มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
0.50	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceeding)
0.75	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceeding) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
1.00	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์*
0.125	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการเฉพาะระหว่างประเทศ เช่น ความร่วมมือการจัดแสดงโซนระหว่าง ไทย – ลาว เป็นต้น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ)

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 25 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ ค่าน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น

2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินนิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่

ชื่อหน่วยงานหรือองค์กร พร้อมทั้งจังหวัด ประเทศที่เผยแพร่ รูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของการเผยแพร่ผลงานแต่ละชิ้น

3. จำนวนและรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.4 : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 4)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดการประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดการประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Center (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
0.50	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
0.75	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 3 หรือ 4 (Q3 หรือ Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
1.00	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ใน ควอไทล์ที่ 1 หรือ 2 (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์*
0.125	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการเฉพาะระหว่างประเทศ เช่น ความร่วมมือการจัดแสดงโซนระหว่าง ไทย – ลาว เป็นต้น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ)

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 50 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยจากวิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ คำนวณน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น

2. จำนวนและรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.5 : การพัฒนาคณาจารย์ (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 14)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณภาพของคณาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน รวมทั้งพิจารณาจากความสำเร็จของสถาบันในการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ เพื่อให้อาจารย์ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้สถาบันสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล คุณภาพอาจารย์พิจารณาจากคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

การคิดคะแนนกรณีสาขาวิชาการ/วิชาชีพ คุณวุฒิคณาจารย์กรณีสาขาวิชาการ/วิชาชีพ ให้รับรองการเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์ของ สกอ. และกรณีสายวิชาชีพให้เทียบปริญญาสูงสุดตามเกณฑ์ กพ.

เกณฑ์การพิจารณา :

กำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพอาจารย์ ดังนี้

วุฒិการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อาจารย์	0	2	5
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	1	3	6
รองศาสตราจารย์	3	5	8
ศาสตราจารย์	6	8	10

วิธีการคำนวณ :

ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ คำนวณดังนี้

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์เป็น 6 เท่ากับ 5 คะแนน

หมายเหตุ :

คุณวุฒิคณาจารย์กรณีสาขาวิชาการ/วิชาชีพ ให้รับรองการเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์ของ สกอ. และกรณีสายวิชาชีพให้เทียบปริญญาสูงสุดตามเกณฑ์ ก.พ.

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่ออาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา
2. นับอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง และที่ลาศึกษาต่อ โดยมิฐานข้อมูลที่ระบุรายละเอียดแสดงวุฒิการศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา

หลักการ

การดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาสนับสนุนส่งเสริมเพื่อให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อม นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตร กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาแบ่งออกได้เป็นสองส่วน คือ (1) การจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าซึ่งสถาบันจัดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และ (2) การจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ดำเนินการโดยองค์กรนักศึกษาซึ่งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากสถาบัน ทั้งนี้ เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ รวมทั้งทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HED.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. มาตรฐานกิจการนักศึกษา พ.ศ. 2541 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา รอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

- 3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร
- 3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 : ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่าอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในกิจกรรมต่อไปนี้ (1) การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการ และการใช้ชีวิต (2) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ศูนย์การเรียนรู้ แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหว และนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และ (3) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าในรูปแบบต่างๆ

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา
2. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา
3. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา
4. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า
5. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า
6. มีผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1-3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการที่สนองความต้องการของนักศึกษา

หมายเหตุ :

ในกรณีคณะหรือสถาบันที่ยังไม่มีศิษย์เก่าถือว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้อ 4 และข้อ 5 โดยอัตโนมัติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 : ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ 1) คุณธรรมจริยธรรม 2) ความรู้ 3) ทักษะทางปัญญา 4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา/องค์กรวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. สถาบันจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน
2. มีกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา
3. มีการส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย 5 ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภทสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
 - กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ
 - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีแกวเดล้อม
 - กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
 - กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
4. มีการสนับสนุนให้นักศึกษาสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน และมีกิจกรรมร่วมกัน
5. มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
6. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา

นักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตาม ทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน และ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา รอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
5. นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2551-2554) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
6. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย พ.ศ. 2541 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ คือ

- 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- 4.2 ระบบและกลไกจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย
- 4.4 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ของ (สมศ.)
 - 4.4.1 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5)
 - 4.4.2 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 6)
 - 4.4.3 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 7)
- 4.5 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อเตรียมวางแผนพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย
 - 4.5.1.1 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร
 - 4.5.1.2 งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ
 - 4.5.1.3 ผลงานวิจัยได้รับการอ้างอิงระดับนานาชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 : ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของสถาบัน และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน
3. มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ
4. มีการจัดสรรงบประมาณของสถาบัน เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
5. มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของสถาบันอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้
 - ห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือหน่วยวิจัยฯ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษา และสนับสนุนการวิจัยฯ
 - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ
 - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยฯ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)
6. มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ 4 และข้อ 5 อย่างครบถ้วนทุกประเด็น
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม

8. มีระบบและกลไกเพื่อสร้างงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือจากสภาพปัญหาของสังคม เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด (เฉพาะกลุ่ม ข และ ค 2)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการครบ 7 ข้อตามเกณฑ์ทั่วไป และครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 : ระบบและกลไกจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์ นักศึกษา วงการวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันต้องจัดระบบส่งเสริมสนับสนุนให้มีการรวบรวม เผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่ม โดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้และรวดเร็วทันเหตุการณ์

เกณฑ์มาตรฐาน :

- มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
- มีระบบและกลไกการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

3. มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้จากข้อ 2 สู่สาธารณชนและผู้เกี่ยวข้อง

4. มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน

5. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 : เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบันและที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน

นอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สถาบันได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของสถาบัน โดยเฉพาะสถาบันที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน:

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำเป็นคะแนน ระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค 2 จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา

1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 60,000 บาทขึ้นไปต่อคน

2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาทขึ้นไปต่อคน

3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ}}$$

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

สรุปคะแนนที่ได้ในระดับคณะวิชาและระดับสถาบัน

1. คะแนนที่ได้ในระดับคณะวิชา = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชาในคณะวิชา
2. คะแนนที่ได้ในระดับสถาบัน = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกคณะวิชาในสถาบัน

หมายเหตุ :

1. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำ ให้นำตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ
2. ให้นำจำนวนเงินที่มีการลงนามสัญญาเงินทุนในปีการศึกษา ปีปฏิทิน หรือปีงบประมาณนั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
3. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐาน ให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละสถาบัน
4. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญาเงินทุนโดยอาจารย์หรือนักวิจัย แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 : ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ของ สมศ.

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.1 : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
(ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 5)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางจากการเปรียบเทียบจำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการ ต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	- มีการตีพิมพ์ในรายนสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
0.50	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
0.75	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 3 หรือ 4 (Q3 หรือ Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
1.00	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ใน ควอไทล์ที่ 1 หรือ 2 (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์*
0.125	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

*องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการเฉพาะระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ) ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย และการได้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

วิธีการนับ :

บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ที่สามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

การนับบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์หรือผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ให้นับตามปีปฏิทิน หรือปีการศึกษา อย่างไรก็ตามหนึ่งตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล ในกรณีที่บทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์หรือผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่เป็นผลงานเดิมแต่นำไปตีพิมพ์หรือเผยแพร่มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับได้เพียง 1 ผลงาน ทั้งนี้จะนับเมื่อบทความจากผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ได้ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ไปแล้ว

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ 5 คะแนน โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	20
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	20
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	10

การคิดคะแนนระดับคณะ ให้นำคะแนนที่คิดได้ของแต่ละกลุ่มสาขามาหาค่าเฉลี่ย และ
การคิดคะแนนระดับสถาบัน ให้นำคะแนนที่คิดได้ในแต่ละคณะมาหาค่าเฉลี่ย

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยระดับชาติและนานาชาติทั้งหมด ของอาจารย์ประจำ
และนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปี
การศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุม
วิชาการ และค่าน้ำหนักของแต่ละบทความวิจัย

2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติทั้งหมด
ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปี
ที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน
และค่าน้ำหนักของแต่ละผลงานสร้างสรรค์

3. หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของโครงการวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.2 : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (ตัวบ่งชี้ สมค.ที่ 6)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การวิจัยเป็นพันธกิจที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมี
ประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มี
คุณภาพและมีประโยชน์สู่การนำไปใช้จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของ
อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ใน
โครงการวิจัยและรายงานการวิจัยโดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ
จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัย หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าตามกระบวนการระเบียบวิธี
วิจัยที่เหมาะสมกับสาขาวิชาเพื่อให้เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ หรือเป็นการต่อยอดองค์ความรู้เดิม

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ประเภทต่างๆที่มีความเป็น
นวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะซึ่งมีแนว
ทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการ

บุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพ ตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่

1. ทศศิลป์ (Visual Arts) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์สื่อประสม สถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่นๆ
2. ศิลปะการแสดง (Performing Arts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมถึงการแสดงรูปแบบต่างๆ
3. วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วย บทประพันธ์และกวีนิพนธ์รูปแบบต่างๆ

การประเมินงานสร้างสรรค์

1. ประเมินในมิติการเผยแพร่ มีใช้ประเมินคุณภาพตัวผลงาน การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ต้องผ่านการรับรองหรือกลั่นกรองจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ หรือนักวิชาชีพในสาขาวิชาซึ่งเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพ โดยมีระดับเกณฑ์การประเมินตามที่สมศ. กำหนด
2. ระดับเกณฑ์การประเมินการเผยแพร่ ใช้เกณฑ์การประเมินมาตรฐานเดียวกันทุกสาขาวิชา ถึงแม้ผลงานสร้างสรรค์จะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันตามสาขาวิชา เช่น ขนาดผลงาน งบประมาณ เวลาการทำงาน จำนวนผู้ร่วมงาน วิธีการจัดการเผยแพร่ หรือประโยชน์ที่ได้รับ
3. การประเมินในมิติการเผยแพร่ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้สร้างผลงานสร้างสรรค์ได้รับการประเมินผลงานมากขึ้น และเป็นการส่งเสริมให้อาจารย์มีกำลังใจสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งยังเป็นการให้ความสำคัญกับการเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ เหมือนกับเป็นการเผยแพร่งานวิชาการทางการสร้างสรรค์ให้กว้างขึ้น

การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ในลักษณะสิ่งตีพิมพ์ การจัดนิทรรศการ (Exhibition) การจัดการแสดง (Performance) หรือการจัดประกวด ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงานศิลปะแขนงต่างๆ อาทิ งานศิลปะ ดนตรี การแสดง และงานออกแบบที่เป็นผลงานวิชาการสู่สาธารณะ โดยมีการจัดการนำเสนอการเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ โดยมีกระบวนการพิจารณาคัดเลือกคุณภาพผลงาน ก่อนการเผยแพร่ ประกอบด้วย ศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

แหล่งเผยแพร่ หมายถึง สถานที่สำหรับการเผยแพร่ที่ยอมรับในวงวิชาการ โดยการจัดแสดงนิทรรศการหรือจัดการแสดง ซึ่งเป็นผลงานสร้างสรรค์สู่สาธารณะ ประกอบด้วยหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังต่อไปนี้

1. ต้องเป็นแหล่งเผยแพร่ระดับสถานศึกษา อาทิ หอศิลป์ หอประชุม และสถานศิลปวัฒนธรรมโดยการจัดงานแสดงเป็นที่ยอมรับในวงการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นต้น

2. หอศิลป์ขององค์กรหรือสมาคม จะต้องเป็นสถานที่จัดแสดงผลงานศิลปะ งานสร้างสรรค์โดยเฉพาะและมีคณะกรรมการบริหารจัดการหอศิลป์ หรือมีคณะกรรมการรับผิดชอบ ดูแลการจัดนิทรรศการทางวิชาการ

3. แหล่งเผยแพร่ระดับนานาชาติ ต้องได้รับการยอมรับในวงการศิลปะ ในระดับนานาชาติ หรือเป็นโครงการความร่วมมือทางศิลปะงานสร้างสรรค์ ระหว่างประเทศ

4. คณะกรรมการพิจารณาการยกย่องรางวัลงานสร้างสรรค์ ไม่ต่ำกว่า 3 คน โดยมีองค์ประกอบที่สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมิน ประกอบด้วย ศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และหรือนักวิชาการที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ทั้งนี้ต้องมีกรรมการจากภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย (ผู้ทรงคุณวุฒิให้หมายความรวมถึงศิลปินแห่งชาติด้วย และผลงานเหล่านั้นจะต้องผ่านกระบวนการทางวิชาการ และการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิหรือสมาคม/สภาวิชาการวิชาชีพในสาขาที่เกี่ยวข้อง)

5. ศิลปะ งานสร้างสรรค์ งานออกแบบ ที่ไม่ต้องการแสดงในหอศิลป์ จะต้องมีส่วนที่แสดงกิจกรรมการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และมีคุณภาพของงานที่แสดง พร้อมเอกสารโครงการ แผนงาน และการประเมินผลโดยผลงานที่จัดแสดงต้องได้รับการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการในสาขาวิชาไม่ต่ำกว่า 3 คน ทั้งนี้ต้องมีกรรมการจากภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ได้ระบุไว้ในโครงการ โครงการวิจัยและรายงานวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมายโดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจนตามวัตถุประสงค์และ/หรือ ได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยผ่านหน่วยงานภายนอกสถาบัน

ประเภทของของการใช้ประโยชน์จากวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้

1. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

2. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

3. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

4. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใญ่ ยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มี การศึกษาและประเมินไว้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กร หรือชุมชนภายนอกสถาบันระดับอุดมศึกษา ที่มีการทำงานวิจัยหรือ งานสร้างสรรค์ของสถาบันระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือ การรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถาบัน พร้อมทั้งระบุผลของการนำงานวิจัยหรือ งานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์

วิธีการนับ :

การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นับจากวันที่นำ ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้และเกิดผลชัดเจนโดยที่ผลงานวิจัยจะดำเนินการในช่วงเวลาใดก็ได้ ช่วงเวลาที่ใช้จะเป็นตามปีปฏิทินหรือปีงบประมาณ หรือปีการศึกษา อย่างไรก็ตามระบบที่ มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล ในกรณีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันชัดเจน ตามมิติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ของอาจารย์ ประจำและนักวิจัยประจำ โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดำเนินการ เสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ ที่ชัดเจนด้วย ตามแนวทางดังต่อไปนี้

- การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์

ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตเจียกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและประเมินไว้

2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ

3. การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นับจากวันที่นำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้และเกิดผลอย่างชัดเจนโดยที่ผลงานวิจัยจะดำเนินการในช่วงเวลาตามปีการศึกษา ในกรณีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนตามมิติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.3 : ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 7)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพ สะท้อนถึงสมรรถนะในการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย การปฏิบัติจริงและได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ หมายถึง บทความวิชาการ ตำรา หรือหนังสือ ที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองและได้รับการรับรองคุณภาพแล้ว ตามเกณฑ์ของ กพอ. เรื่องหลักเกณฑ์การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการหรือเทียบเท่า

ผลงานทางวิชาการที่เป็นบทความวิชาการ (Academic Paper) ตำรา (Textbook) หรือหนังสือ (Book) ต้องเป็นผลงานที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองผลงานก่อนตีพิมพ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- **บทความวิชาการ** หมายถึง เอกสารวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ มีข้อความที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย โดยจัดทำในรูปของบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพซึ่งมีผู้ตรวจอ่าน

- **ตำรา** หมายถึง เอกสารวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ อาจเขียนเพื่อตอบสนองเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาหรือหลักสูตรก็ได้ โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง และสะท้อนให้เห็นความสามารถในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษา

- **หนังสือ** หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ ไปสู่วงการวิชาการหรือผู้อ่านทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือต้องนำมาประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้ต้องเป็นเอกสารที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีเอกสาร มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคงและให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาให้แก่สาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ประจำที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งอาจารย์ที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษา

นักวิจัย หมายถึง นักวิจัยประจำที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งบุคลากรที่มีตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบเทียบเท่าเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย และมีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ
0.25	- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
0.50	- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
0.75	- ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถาบันกำหนด
1.00	- ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการ และ ผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูง มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

วิธีการนับ :

การนับจำนวนผลงานทางวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ จะนับผลงานวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบของบทความวิชาการในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ หนังสือหรือตำราทางวิชาการ ซึ่งมีระบบการพิจารณาต้นฉบับจากคณะกรรมการ

ผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์ และผลงานจะต้องเกินร้อยละ 50 ของชิ้นงาน ในกรณีที่มีการตีพิมพ์มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับการตีพิมพ์เพียงครั้งเดียวต่องานวิชาการ 1 ชิ้น

การนับจำนวนอาจารย์และนักวิจัย ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในแต่ละปีการศึกษา โดยมีเงื่อนไข ดังนี้

- กรณีมีระยะเวลาทำงาน 9 เดือนขึ้นไป ให้นับเป็น 1 คน
- กรณีมีระยะเวลาทำงาน 6-9 เดือน ให้นับเป็น 0.5 คน
- กรณีมีระยะเวลาทำงานน้อยกว่า 6 เดือน ไม่สามารถนำมานับได้

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 10 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่อผลงานวิชาการ (บทความวิชาการ ตำรา หนังสือ) ที่มีระดับคุณภาพของอาจารย์ประจำ โดยนับรวมผลงานของอาจารย์ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงานปีที่ผลงานแล้วเสร็จ ปีที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ชื่อหน่วยงานที่รับรอง และมีหลักฐานการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คำนวณน้ำหนักของผลงานวิชาการแต่ละชิ้น
2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 : ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อเตรียมวางแผนพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 4.5.1 .1 : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เปรียบเทียบจำนวนจำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดโดยให้น้ำหนักในรูปร้อยละ ทั้งนี้พิจารณาผลการดำเนินงาน 3 ปีย้อนหลัง

ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร หมายถึง จำนวนผลงานวิจัยที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำได้พัฒนาขึ้นจนได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาประเภทสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

สิทธิบัตร (Patent) หมายถึง หนังสือสำคัญที่รัฐออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์คิดค้น หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะตามที่กำหนดในกฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบว่าด้วยสิทธิบัตร พ.ศ. 2552 ซึ่งเป็นทรัพย์สินทางปัญญาประเภทหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์คิดค้น แบ่งออกเป็นสิทธิบัตรการประดิษฐ์ และสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์

อนุสิทธิบัตร (Petty patent) เป็นการให้ความคุ้มครองสิ่งประดิษฐ์คิดค้นเช่นเดียวกับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ แตกต่างกันตรงที่การประดิษฐ์ที่จะขอรับอนุสิทธิบัตรเป็นการประดิษฐ์ที่มีเป็นการปรับปรุงเพียงเล็กน้อยซึ่งมีเทคนิคที่ไม่สูงมากนักสำหรับขั้นตอนการขอรับอนุสิทธิบัตรจะใช้ระยะเวลาสั้นกว่าสิทธิบัตรมาก เนื่องจากใช้ระบบจดทะเบียนแทนการใช้ระบบการตรวจสอบก่อนการรับจดทะเบียน

ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร หมายถึงจำนวนผลงานวิจัยที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำในแต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัยได้พัฒนาขึ้นจนกระทั่งได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ทั้งในประเภทสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้กำหนดค่าน้ำหนักของสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรไว้ดังนี้

กำหนดระดับคุณภาพสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร
0.25	อนุสิทธิบัตรได้รับการจดทะเบียนทั้งในและต่างประเทศ
1.00	สิทธิบัตรที่ได้รับการจดทะเบียนทั้งในและต่างประเทศ

วิธีการนับ :

การนับจำนวนสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร ให้นับสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในแต่ละปี โดยนับได้ทั้งการจดทะเบียนในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ให้นับเฉพาะกรณีที่ได้รับการจดทะเบียนแล้วเท่านั้น ไม่นับกรณีอยู่ระหว่างยื่นจดทะเบียนหรือรอผลการจดทะเบียน ไม่นับการจดลิขสิทธิ์และการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

วิธีการคำนวณ :

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร

อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด

x100

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 1 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายการการจดทะเบียนสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตรของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในแต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัยในแต่ละปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร วัน/เดือน/ปีที่ได้รับจดทะเบียน โดยจำแนกการจดทะเบียนในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ให้รายงานค่าน้ำหนักของผลงานที่ได้รับจดทะเบียนแต่ละผลงานด้วย

2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษาของแต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัย ไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ลาศึกษาต่อ

3. สิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรฉบับจริงหรือสำเนา ที่แสดงชื่อผู้ประดิษฐ์และวันที่ได้รับอนุมัติ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.5.1.2 : งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เปรียบเทียบจำนวนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดโดยให้นำเสนอในรูปแบบร้อยละ

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากผลงานวิจัยในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญใน

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
	สาขานั้นจากต่างประเทศ
0.75	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal)ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นที่ยอมรับในศาสตร์นั้น ๆ นอกเหนือฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงาน
1.00	บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal)ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ}}{\text{อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ 5 คะแนนจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	5 คะแนน
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	55
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	45
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	20

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ในแต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัยในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมผลงานอาจารย์และนักวิจัยทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อพร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ชื่อวารสาร ซึ่งเป็น Article หรือ Conference paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความจากผลงานวิจัย ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้น สามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น full paper เท่านั้นหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ) โดยรายงานในแต่ละปีการศึกษา ทั้งนี้ให้ระบุค่าน้ำหนักของแต่ละบทความวิจัยด้วย

2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.5.1.3 : ผลงานวิจัยได้รับการอ้างอิงระดับนานาชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เปรียบเทียบจำนวนบทความวิจัยของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ตีพิมพ์และได้รับการอ้างอิง (Citation) ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ต่อจำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติทั้งหมดโดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ

ผลงานวิจัยได้รับการอ้างอิงระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำวิจัยที่ตีพิมพ์ระดับนานาชาติและถูกอ้างอิง (Cited) โดยบทความวิจัยอื่นๆ ที่ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ทั้งนี้การอ้างอิงจะไม่นับการอ้างอิงตนเอง ข้อมูลการอ้างอิง (Citation) ให้ใช้จากฐานข้อมูล Scopus แต่หากนับการอ้างอิงเพิ่มเติมจากวิธีการอื่น ให้แสดงหลักฐานว่าไม่นับซ้ำกับที่นับจากฐานข้อมูล Scopus ไปแล้ว

วิธีการนับ :

การนับจำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง ให้นับจำนวนบทความวิจัยของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ที่ตีพิมพ์ระดับนานาชาติ ซึ่งไม่นับซ้ำกรณีบทความวิจัยชิ้นใดๆได้รับการอ้างอิงหลายครั้งในช่วงดังกล่าว และให้นับบทความวิจัยทั้งของผู้ปฏิบัติงานจริงและผู้ลาศึกษาต่อ

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ}}{\text{จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ 5 คะแนนจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา
ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	5 คะแนน
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	40
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	35
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	30

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงในวารสารวิชาการระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ โดยให้ระบุจำนวนการอ้างอิงของบทความ โดยไม่นับการอ้างอิงตนเอง ทั้งนี้ให้แสดงหลักฐานที่ได้รับการอ้างอิงในกรณีที่ไม่ได้สืบค้นการอ้างอิงจากฐานข้อมูล Scopus
2. จำนวนและรายชื่อบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ รายปีตามปฏิทิน โดยนับรวมผลงานของอาจารย์และนักวิจัย ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อพร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ จากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ คำนวณน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม

หลักการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา รอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัวบ่งชี้คือ

- 5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม
- 5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม
- 5.3 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ของ สมศ.
 - 5.3.1 ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 8)
 - 5.3.2 ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 9)
 - 5.3.3 ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ
 - (1) ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 1 ภายในสถาบัน (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 18.1)
 - (2) ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 2 ภายนอกสถาบัน (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 18.2)

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 : ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการจัดโครงสร้างสถาบันเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย และสามารถบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน
3. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

หมายเหตุ :

เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 4 ต้องมีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการตามเกณฑ์ข้อ 2 และข้อ 3

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 : กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ความสามารถในการให้บริการทางวิชาการในลักษณะห่วงโซ่คุณภาพที่สนองความต้องการและเป็นที่ยอมรับของชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานวิชาชีพ สังคมได้อย่างมีคุณภาพตามศักยภาพและความพร้อมตามจุดเน้นของสถาบัน พิจารณาได้จาก (1) ประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการ (2) การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก และ (3) ความรู้ที่เกิดจากการให้บริการทางวิชาการและการเผยแพร่ความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของสถาบัน
2. มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ
3. มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม
4. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการ
5. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบันและเผยแพร่สู่สาธารณชน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

- ตัวบ่งชี้ที่ 5.3. : ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพการบริการวิชาการแก่สังคม
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.1 : ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 8)
- ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์
- คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถาบันอุดมศึกษาซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือสังคม เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งประเทศชาติและนานาชาติ การบริการวิชาการเป็นการบริการที่มีค่าตอบแทน และบริการวิชาการให้เปล่า โดยมีการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้ในการพัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนและการวิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ รายวิชาหรือหลักสูตร เป็นต้น

การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาพัฒนามี 2 ประเภท คือ

1. การพัฒนาการเรียนการสอน
2. การพัฒนาการวิจัย

ในการประเมินตัวบ่งชี้ต้องมีโครงการทั้ง 2 ประเภท ทั้งนี้ในแต่ละโครงการไม่จำเป็นต้องมีทั้ง 2 ประเภท และผลการใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยต้องเสร็จสิ้นในปีที่ประเมิน

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย}}{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการตามแผนที่สภาสถาบันอนุมัติ}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 30 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงว่าอาจารย์ประจำได้รวบรวม จัดระบบ และมีการประมวลความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน และการวิจัยโดยอาจไปต่อยอดพัฒนาเป็นหนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย ขยายผลนำไปสู่การปรับปรุงรายวิชา หรือนำไปสู่การเปิดรายวิชาใหม่

2. โครงการบริการวิชาการที่นับในตัวตั้งจะต้องมีผลการบูรณาการเสร็จสิ้นในปีที่ประเมิน และโครงการวิชาการที่เป็นตัวหารเป็นโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการในปีที่ประเมิน โครงการ

หนึ่ง ๆ จะบูรณาการเฉพาะกับการเรียนการสอน หรือเฉพาะกับงานวิจัย หรือจะบูรณาการกับทั้งการเรียนการสอนและการวิจัยก็ได้

3. การบริการวิชาการ เป็นการให้บริการแก่บุคคลหรือหน่วยงานภายนอกสถาบัน ทั้งการประเมินในระดับคณะและระดับสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.2 : ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 9)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

โครงการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง โครงการที่สถาบันจัดขึ้นเพื่อพัฒนาชุมชนหรือองค์กรภายนอกและเมื่อดำเนินการแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนหรือองค์กรภายนอกในด้านต่างๆ หรือ ทำให้ชุมชนหรือองค์กรภายนอกสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพของตน

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปี ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
4. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเองโดยคงอัตลักษณ์ของคนในชุมชนและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องหรือยั่งยืน
5. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. แผนและกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กร
2. รายงาน เอกสารผลการปฏิบัติตามกิจกรรมหรือโครงการ
3. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการโดยผู้นำหรือสมาชิกของชุมชนหรือองค์กรได้เรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาตามอัตลักษณ์ของคนในชุมชนและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

4. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการของชุมชนหรือองค์กรที่สร้างประโยชน์ ความเข้มแข็งและคุณค่าต่อสังคม ชุมชน หรือองค์กร

5. “ต่อเนื่อง” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป

6. “ยั่งยืน” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

7. “เข้มแข็ง” หมายถึง สามารถพึ่งพาตนเองได้

หมายเหตุ :

สำหรับสถาบันระดับอุดมศึกษาที่ได้รับการประเมินปี 2555 เป็นต้นไป สามารถใช้โครงการ/กิจกรรมใหม่ที่ปรากฏอยู่ในแผนระยะยาวโดยได้รับการอนุมัติจากสภาสถาบันว่าเป็นโครงการ/กิจกรรมที่ต่อเนื่องในอนาคตและจะยั่งยืน เข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้ โดย สมศ. จะพิจารณาให้คะแนนล่วงหน้า

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.3

: ผลการชี้้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ

(1) ผลการชี้้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 1 ภายในสถาบัน (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 18.1)

(2) ผลการชี้้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 2 ภายนอกสถาบัน (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 18.2)

ชนิดของตัวบ่งชี้

: ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

:

สถาบันอุดมศึกษาเลือกดำเนินการ 2 ประเด็น จากประเด็นชี้้นำหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ อาทิ การส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องพระราชดำริ ความรักชาติ บำรุงศาสนาและเทิดทูนพระมหากษัตริย์ สุขภาพ ค่านิยม จิตสาธารณะ ความคิดสร้างสรรค์ ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ นโยบายรัฐบาล เศรษฐกิจ การพร้อมรับการเป็นสมาชิกอาเซียน พลังงานสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์ สิ่งเสพติด ความฟุ่มเฟือย การแก้ปัญหาความขัดแย้ง สร้างสังคมสันติสุขและความปรองดอง ตลอดจนการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้สถาบันพอเพียงแบบอย่าง เป็นต้น

ทั้งนี้ ประเด็นที่ชี้้นำหรือแก้ปัญหาสังคม ที่สถาบันเลือกดำเนินการ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน

: ประเด็นการพิจารณา 18.1 ผลการชี้้นำ ภายในสถาบัน

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปี ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในสถาบัน
4. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบัน
5. ได้รับการยกย่องระดับชาติ/หรือนานาชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน : ประเด็นการพิจารณา 18.2 ผลการชี้แนะ ภายนอกสถาบัน

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปี ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในชุมชน
4. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนหรือสังคม
5. ได้รับการยกย่องระดับชาติ/หรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
-	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4-5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. โครงการหรือกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาได้ดำเนินงานที่มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบัน มีบทบาทในการชี้แนะหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ ที่ระบุวัตถุประสงค์ และกลุ่มเป้าหมายรวมทั้งความสำเร็จของโครงการ
2. หลักฐานที่แสดงการเห็นชอบโครงการ/กิจกรรมจากสภาสถาบันที่สถาบันอุดมศึกษาได้ดำเนินงานโดยมีบทบาทในการชี้แนะหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ
3. รายงานสรุปผลโครงการทุกโครงการ
4. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคมจากการดำเนินงานของโครงการ
5. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการได้รับการยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติ

การคิดค่าคะแนน :

1. กรณีที่คณะมีการดำเนินงานในประเด็นเดียวกับสถาบันและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับสถาบัน โดยคณะที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน
2. กรณีที่คณะมีการดำเนินงานในประเด็นที่ต่างจากสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับคณะด้วย

หมายเหตุ :

1. มาตรการส่งเสริมของคณะอาจเหมือนหรือแตกต่างหรือส่งผลกับมาตรการส่งเสริมของสถาบันก็ได้ **ทั้งนี้ต้องผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบัน**
2. คณะจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้
3. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของคณะและแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินของสถาบัน

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

หลักการ

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญา ท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา รอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้จำนวน 3 ตัวบ่งชี้คือ

- 6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- 6.2 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ของ สมศ.
 - 6.2.1 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 10)
 - 6.2.2 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 11)

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 : ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้น ของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการบูรณาการการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กับการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่ กำหนด
2. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษา
3. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อ สาธารณชน
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม กับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
6. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็น ที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อหรือ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 : ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2.1 : การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
(ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 10)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพ วิถีชีวิต และจิตใจที่ดีงามของบุคคลและสังคม เป็นพันธกิจหลักประการหนึ่งที่สถาบันพึงตระหนัก ที่จะต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อให้สังคมในสถาบันอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข อย่างมีคุณค่า สามารถเป็นแบบอย่างที่น่าศรัทธา และเป็นที่ยอมรับของสังคม การส่งเสริมสนับสนุนจำต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพที่จริงใจได้ ต่อเนื่องที่มั่นคงและยั่งยืนโดยการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดและสามารถประเมินผลได้

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. มีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง
4. เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนภายใน/ภายนอก
5. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ หรือนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 4 ข้อ	ปฏิบัติได้ 5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. นโยบาย แผน ระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
2. โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม พร้อมรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรม รวมทั้งตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จ
3. รายงานสรุปผลหรือประเมินโครงการหรือกิจกรรม (ประโยชน์และคุณค่าต่อชุมชน)
4. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล การสุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจหรือแบบสอบถามหรือแบบประเมิน วิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น
5. รายงาน รางวัลที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ยกย่อง ระดับชาติและนานาชาติ จากสถาบันหรือหน่วยงานที่เป็นที่ยอมรับ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2.2 : การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม
(ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 11)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสุนทรีย์และรสนิยม เกิดรูปแบบวิถีชีวิตและสังคม โดยมีลักษณะที่เป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จำเป็นต้องรู้ทันอย่างมีปัญญา โดยมีแผนในการพัฒนา ให้ความรู้และประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพในบริบทของศิลปะและวัฒนธรรมสามารถเลือกรับรักษาและสร้างให้ตนเองและสังคมอยู่ร่วมกันอย่างรู้คุณค่าความงามอย่างมีสุนทรีย์ที่มีรสนิยม

ศิลปะ คือ งานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมสร้างสุนทรีย์ ความงาม และความสุข แก่ผู้คนสภาพแวดล้อม และสังคม เพื่อพัฒนาการยกระดับความมีรสนิยม ความสุนทรีย์ เข้าใจคุณค่าและความสำคัญของศิลปะ ตลอดจนเป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

วัฒนธรรม หมายถึง ความเจริญงอกงามของมวลมนุษย์ที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง เช่น เรื่องความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ ก่อให้เกิดวัฒนธรรม โดยสามารถเห็นได้จากพฤติกรรมในวิถีชีวิตและสังคม รวมทั้งผลที่เกิดจากกิจกรรมหรือผลผลิตกิจกรรมของมนุษย์ วัฒนธรรมมีลักษณะเฉพาะและมีลักษณะสากล เปลี่ยนแปลงตามสมัยนิยม วัฒนธรรมปัจจุบันที่ดีควรมีความสอดคล้องกับความเป็นสากล แต่มีรากฐานของวัฒนธรรมตนเองที่มีคุณค่า สำหรับวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง วัฒนธรรมที่แสดงความเป็นอุดมศึกษาที่ถือเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม มีความเจริญงอกงามทางปัญญา ความรู้ ความคิด ทักษะคนดี และจิตใจ การมีน้ำใจเสียสละและการมีส่วนร่วมกับสังคมสามารถเป็นผู้นำที่ดีและเป็นที่ยิ่งของสังคม มีวัฒนธรรมในวิถีชีวิตมหาวิทยาลัยที่น่าศรัทธาเป็นที่ยอมรับ มีบทบาทต่อการปกป้องวัฒนธรรมที่ดีงามของไทย และพัฒนาแนวทางการดำรงชีวิตท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมสากลได้เหมาะสมอย่างฉลาดรู้

การพัฒนาสุนทรียภาพ หมายถึง การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างมีแผนที่เป็นระบบเกี่ยวกับความงามทางศิลปะและวัฒนธรรม ที่มีผลกระทบต่อบุคคล สถาบัน สภาพแวดล้อม และสังคมในแนวทางที่ดีขึ้น โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจน และเป็นที่ยอมรับร่วมกันได้ ผลการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือสร้างสิ่งใหม่ต้องไม่เป็นการทำลายคุณค่าทางสุนทรีย์ของศิลปะและวัฒนธรรมเดิม การพัฒนาเชิงวัฒนธรรมสามารถสร้างวัฒนธรรมใหม่ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและมีนวัตกรรมใหม่ ทั้งทางเทคโนโลยี ระบบสังคม และความนิยม เพื่อให้อยู่ร่วมกันได้อย่างเข้าใจความเจริญก้าวหน้าอย่างสันติสุข

สุนทรียะทางศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง คุณค่าทางความงามของศิลปะและวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการรับรู้และความรู้สึก สามารถจรรโลงจิตใจให้มีความสุข มีรสนิยม ก่อให้เกิดวิถีชีวิตมนุษย์ที่งดงาม สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมที่เข้าใจและผูกพัน ตลอดจนการรับรู้ถึงคุณค่าที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมของศิลปะและวัฒนธรรมเชิงประวัติศาสตร์เพื่อการดำรงรักษาสืบต่อไป

สะอาด หมายถึง ไม่รก มีระเบียบ ง่าย ง่าย ใช้สะดวก

สุขลักษณะ หมายถึง สะอาด ปลอดภัย ไร้มลภาวะ สุขกายสบายใจ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
สวยงาม หมายถึง มีการจัดแต่งอาคาร สภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับพื้นที่แวดล้อม ไม่สิ้นเปลือง และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี
2. สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของอาคารสถานที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ และตกแต่งอย่างมีความสุนทรีย์
3. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สอดคล้องกับธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. การจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ
5. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาที่เกี่ยวกับประเด็น 1-4 ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

เกณฑ์การให้คะแนน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 4 ข้อ	ปฏิบัติได้ 5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. หลักฐานที่แสดงรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรมที่พัฒนาสุนทรียภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรม ที่สถาบันดำเนินการในแต่ละปีการศึกษา
2. โครงการหรือกิจกรรมที่แสดงรายละเอียดที่กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม รายงานผลการประเมินการมีส่วนร่วม
3. เอกสารหลักฐานหรือผลการประเมินด้านสภาพแวดล้อม ความปลอดภัย ความสะอาด สุขอนามัยและความสวยงาม
4. รายงานสรุปผลการประเมินการจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ
5. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาที่เกี่ยวกับประเด็นที่ 1-4

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
5. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา รอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
6. เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ 2552-2553
7. เกณฑ์การบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)
8. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง คู่มือและแนวปฏิบัติในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2551
9. ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่องมาตรฐานห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2544

ตัวบ่งชี้จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ คือ

- 7.1 ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน
- 7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้
- 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ
- 7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง
- 7.5 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ของ สมศ.
 - 7.5.1 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 12)
 - 7.5.2 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 13)

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 : ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการเจริญก้าวหน้าของสถาบันอุดมศึกษา คือ สภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบันนั้น ๆ หากสภาสถาบันและผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำที่ดี มีธรรมาภิบาล รับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้า ดูแลบุคลากรอย่างดีเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร มีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหาและกำกับดูแล ติดตามผลการดำเนินงานของสถาบันไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะทำให้สถาบันเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. สภามหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วนและมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า
2. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางการดำเนินงาน และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนามหาวิทยาลัย
3. ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามที่มอบหมาย รวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยไปยังบุคลากรในมหาวิทยาลัย
4. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในสถาบันมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม
5. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงาน เพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยเต็มตามศักยภาพ
6. ผู้บริหารบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
7. สภามหาวิทยาลัยประเมินผลการบริหารงานของมหาวิทยาลัยและผู้บริหารนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรม

หมายเหตุ :

หากจะประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานข้อที่ 6 นั้น ต้องแสดงข้อมูลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลครบถ้วนทั้ง 10 ประการ ตามนิยามศัพท์ที่ระบุไว้ ซึ่งสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์สัมศ.

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 : การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มาตรฐานการอุดมศึกษาข้อที่ 3 กำหนดให้สถาบันมีการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้ โดยมีการรวบรวม องค์ความรู้ที่มีอยู่ในสถาบันซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในมหาวิทยาลัยสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในสถาบัน ประกอบด้วย การระบุมุมมอง การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บ ความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในสถาบัน การกำหนดแนววิธีปฏิบัติงานตลอดจนการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันให้ดียิ่งขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน :

- มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย
- กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1
- มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (Tacit Knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด
- มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (Explicit Knowledge)
- มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาปัจจุบันหรือปีการศึกษาที่ผ่านมา ที่เป็นลายลักษณ์อักษร (Explicit Knowledge) และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (Tacit Knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 : ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันควรมีการพัฒนาสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่สอดคล้องกับนโยบายและการวางแผนระดับสถาบัน เพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการบริหาร การวางแผน และการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาสถาบัน ทั้งนี้ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งานโดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้

เกณฑ์มาตรฐาน :

- มีแผนระบบสารสนเทศ (Information System Plan)
- มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจของสถาบัน โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงินและสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ
- มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ
- มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ
- มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 : ระบบบริหารความเสี่ยง

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษามีระบบบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารและควบคุมปัจจัยกิจกรรม และกระบวนการดำเนินงานที่อาจเป็นมูลเหตุของความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือ ไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า) เพื่อให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่ยอมรับและควบคุมได้ โดยคำนึงถึงการเรียนรู้วิธีการป้องกันจากการคาดการณ์ปัญหาล่วงหน้าและโอกาสในการเกิด เพื่อป้องกันหรือบรรเทาความรุนแรงของปัญหา รวมทั้งการมีแผนสำรองต่อภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มั่นใจว่าระบบงานต่าง ๆ มีความพร้อมใช้งาน มีการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อการบรรลุเป้าหมายของสถาบันตาม ยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูง และตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน
2. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย 3 ด้าน ตามบริบทของมหาวิทยาลัย จากตัวอย่างต่อไปนี้
 - ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคาร สถานที่)
 - ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย
 - ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
 - ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหารงานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ
 - ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล โดยเฉพาะจรรยาบรรณของ อาจารย์และบุคลากร
 - ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
 - อื่นๆ ตามบริบทของสถาบัน
3. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 2
4. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน
5. มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนและรายงานต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

6. มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัยไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

หมายเหตุ :

คะแนนการประเมินจะเท่ากับ (0) หากพบว่า เกิดเหตุการณ์ร้ายแรงขึ้นภายในสถาบันในรอบปีการประเมิน ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและความปลอดภัยของนักศึกษา คณาจารย์ บุคลากร หรือต่อชื่อเสียงภาพลักษณ์ หรือต่อความมั่นคงทางการเงินของสถาบัน อันเนื่องมาจากความบกพร่องของสถาบันในการควบคุมหรือจัดการกับความเสี่ยง หรือปัจจัยเสี่ยงที่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ โดยมีหลักฐานประกอบที่ชัดเจน

ตัวอย่างความเสี่ยงร้ายแรงที่ให้ผลประเมินเป็นศูนย์ (0) คะแนน เช่น

1. มีการเสียชีวิตและถูกทำร้ายร่างกายหรือจิตใจอย่างรุนแรงของนักศึกษา คณาจารย์ บุคลากรภายในสถาบัน ทั้งๆที่อยู่ในวิสัยที่สถาบันสามารถป้องกันได้หรือลดผลกระทบในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ แต่ไม่พบแผนการจัดการความเสี่ยงหรือไม่พบความพยายามของสถาบันในการระงับเหตุการณ์ดังกล่าว

2. สถาบันหรือหน่วยงานเสื่อมเสียชื่อเสียงหรือมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดี อันเนื่องมาจากปัจจัยต่างๆเช่น คณาจารย์ นักวิจัยหรือบุคลากรขาดจริยธรรม จรรยาบรรณ การไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือกฎกระทรวง และเกิดเป็นข่าวปรากฏให้เห็นตามสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ ข่าวonline เป็นต้น

3. สถาบันหรือหน่วยงานขาดสภาพคล่องในด้านการเงินจนทำให้ต้องปิดหลักสูตรหรือไม่สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาปัจจุบันที่เรียนอยู่อย่างรุนแรง

หากมีคณะใดคณะหนึ่งได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (0) แล้ว สถาบันก็จะได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (0) ด้วยเช่นกัน หากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กล่าวไว้ข้างต้น

การไม่เข้าข่ายที่ทำให้ผลการประเมินได้คะแนนเป็นศูนย์ (0) ได้แก่

1. สถาบันมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเชิงป้องกัน หรือมีแผนรองรับเพื่อลดผลกระทบสำหรับความเสี่ยงที่ทำให้เกิดเรื่องร้ายแรงดังกล่าวไว้ล่วงหน้า และดำเนินการตามแผน

2. เป็นเหตุสุดวิสัย อยู่นอกเหนือการบริหารจัดการ (การควบคุมหรือการป้องกัน) ของสถาบัน

3. เหตุการณ์ร้ายแรงดังกล่าวมีความรุนแรงที่ลดน้อยลงมาจากแผนรองรับผลกระทบที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 : ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ของ สมศ.

ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.1 : การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย
(ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 12)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สภาสถาบันอุดมศึกษาถือเป็นองค์กรหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย กรอบทิศทางการดำเนินงานตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา กำหนดระบบกลไกและกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการกำกับดูแลและขับเคลื่อนสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการพัฒนาสถาบันอย่างยั่งยืน

การประเมินผลความสำเร็จในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบันจะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพในการกำหนดทิศทางการกำกับดูแลและขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของสภาสถาบัน การบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการดำเนินงานตามมติการประชุมสภาสถาบันอุดมศึกษา

เป็นการประเมินในระดับสถาบัน คณะไม่ต้องประเมิน

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน (คะแนนเต็ม 5) ที่ครอบคลุม 5 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. สภาสถาบันทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติของสถาบัน
2. สภาสถาบันกำหนดยุทธศาสตร์ ทิศทาง กำกับนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ
3. สภาสถาบันทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. สภาสถาบันกำกับ ติดตาม การดำเนินงานของผู้บริหารสถาบัน
5. สภาสถาบันดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลครบทั้ง 10 ประเด็น

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการประเมินตามประเด็นที่กำหนดในเกณฑ์การให้คะแนน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.2 : การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารมหาวิทยาลัย
(ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 13)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การประเมินผลตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารในการบริหารและการจัดการให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันอุดมศึกษา จะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการบริหารงานตามนโยบายของสภาสถาบันอุดมศึกษา ประสิทธิภาพของแผนปฏิบัติการประจำปี ความสามารถในการบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้ค่าคะแนนการประเมินผลผู้บริหาร โดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้ง (คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการกำหนดหรือทบทวนนโยบายการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งทบทวนกรอบทิศทางการทำงานดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา
2. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการดำเนินการตามระบบการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา โดยมีเอกสารหรือหลักฐานหรือรายงานหรือบันทึกการประชุมที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถาบันได้กำหนดให้มีกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการจัดการเพื่อให้เกิดการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา
3. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถาบันมีการติดตามผลการดำเนินงานสำคัญ เช่น ระบบในด้านนโยบายและแผน ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการเงินและงบประมาณ โดยเฉพาะการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติสภาสถาบัน
4. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงนโยบายของสถาบันที่กำหนดให้มีระบบการประเมินผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้งและมีการดำเนินงานตามระบบนั้น
5. รายงานการสังเคราะห์ห้มติหรือนโยบาย รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา

หมายเหตุ :

1. ระดับสถาบัน ผู้บริหารหมายถึง อธิการบดี
2. ระดับคณะ ผู้บริหาร หมายถึง คณบดี หรือผู้บริหารของหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะที่มีการจัดการเรียนการสอน

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

หลักการ

การเงินและงบประมาณเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ไม่ว่าแหล่งเงินทุนของสถาบันอุดมศึกษาจะได้อาจมาจากงบประมาณแผ่นดิน (สำหรับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ) หรือเงินรายได้ของสถาบัน เช่น ค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงการศึกษาต่างๆ ของนักศึกษา รายได้จากงานวิจัย บริการทางวิชาการ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ ผู้บริหารสถาบันจะต้องมีแผนการใช้เงินที่สะท้อนความต้องการใช้เงินเพื่อการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำความเข้าใจกับการวิเคราะห์ทางการเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวนนักศึกษา ค่าใช้จ่ายที่สถาบันใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัว จำแนกตามกลุ่มสาขา รายได้ทั้งหมดของสถาบันหลังจากหักงบ (ค่าใช้จ่าย) ดำเนินการทั้งหมดงบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ร้อยละของงบประมาณที่ประหยัดได้ หลังจากปฏิบัติตามภารกิจทุกอย่างครบถ้วน สิ่งเหล่านี้จะเป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของสถาบันที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใช้เม็ดเงินอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาด้านการเงินระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. แผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบัน
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา รอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
5. มาตรฐานแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงบประมาณ
6. รายงานงบประมาณแผ่นดิน (สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้

ตัวบ่งชี้จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

- 8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 : ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีความมีประสิทธิภาพทางการเงินซึ่งเป็นแผนจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่างๆ ที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน ทั้งจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้อื่นๆ ที่สถาบันได้รับ มีการจัดสรรงบประมาณและการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบครบทุกพันธกิจ มีระบบการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องแสดงรายละเอียดการใช้จ่ายในทุกพันธกิจ โครงการ กิจกรรม เพื่อให้สามารถวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของสถาบันได้

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
3. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติงานในแต่ละพันธกิจและการพัฒนาสถาบันและบุคลากร
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อสภาสถาบันอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง
6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด
7. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

หมายเหตุ :

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน เป็นแผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของสถาบันที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน สถาบันควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่สถาบันใช้ในการดำเนินการให้กล

ยุทธนั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือสถาบัน จะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติม ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

หลักการ

ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพ การพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบที่เกิดขึ้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในอย่างต่อเนื่อง และมีกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของสถาบัน

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
4. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HED.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา
9. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา รอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

- 9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 : ระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งสถาบันต้องสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการดำเนินงานของสถาบันให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าประสงค์และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถาบันและหน่วยงานต้นสังกัดตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการวัดผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รวมทั้งการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน มีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และมีนวัตกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดี

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการสร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจได้ว่าสถาบันสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของสถาบัน ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของสถาบัน
4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วน ประกอบด้วย
1) การควบคุม ติดตามการดำเนินงาน และการประเมินคุณภาพ 2) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพเสนอต่อสภาสถาบัน และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกำหนดเวลา โดยเป็นรายงานที่มีข้อมูลครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดใน CHE QA Online และ 3) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบัน
5. มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงาน และส่งผลให้มีการพัฒนาผลการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ตามแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้
6. มีระบบสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบทั้ง 9 องค์ประกอบคุณภาพ

7. มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ให้บริการตามพันธกิจของสถาบัน
8. มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างสถาบัน และมีกิจกรรมร่วมกัน
9. มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 หรือ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 หรือ 8 ข้อ	มีการดำเนินการ 9 ข้อ

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก**นิยามศัพท์**

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่นๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศการ จัดสรร ทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (organization-wide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายในระบบการจัดการ ผลการดำเนินการมีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์

นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (Full Time Equivalent Student : FTES) หมายถึงนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์จำนวนหน่วยกิตมาตรฐานของการลงทะเบียน ดังนี้

1. ระบบทวิภาค

- 1.1 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 36 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (18 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)
- 1.2 สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งโครงการปกติและโครงการภาคพิเศษ : ลงทะเบียน 24 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (12 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษาปกติ)

2. ระบบไตรภาค

- 2.1 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 45 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (15 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)
- 2.2 สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา : ลงทะเบียน 30 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (10 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

ขั้นตอนการคำนวณค่า FTES มีดังนี้

1. คำนวณค่าหน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours : SCH) ซึ่งก็คือ ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชาตลอดปีการศึกษา รวบรวมหลังจากนักศึกษาลงทะเบียนแล้วเสร็จ (หมดกำหนดเวลาการเพิ่ม-ถอน) โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$SCH = \sum n_i c_i$$

เมื่อ n_i = จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในวิชาที่ i

C_i = จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ i

2. คำนวณค่า FTES โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้

$$FTES = \frac{SCH}{\text{จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการลงทะเบียนในระดับปริญญาชั้นๆ}}$$

นักศึกษาภาคปกติ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการ โดยสถาบันได้มีการคำนวณเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นการพิเศษ

นักศึกษาภาคพิเศษ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการ โดยสถาบันมิได้นับว่าการสอนดังกล่าวเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และ/หรือได้มีการจ่ายค่าตอบแทนให้กับการสอนของอาจารย์เป็นการพิเศษ

หลักธรรมาภิบาล หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการ ต่างๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หาได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และความถูกต้อง ชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมีและพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใส ตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจากองค์การภายนอก เป็นต้น หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสม จะนำมาปรับใช้ในภาครัฐมี 10 องค์ประกอบ ดังนี้

1. **หลักประสิทธิผล (Effectiveness)** คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน โดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนา ปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2. **หลักประสิทธิภาพ (Efficiency)** คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแล ที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์การสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

3. **หลักการตอบสนอง (Responsiveness)** คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนอง ความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

4. **หลักภาระรับผิดชอบ (Accountability)** คือ การแสดงความรับผิดชอบในการ ปฏิบัติหน้าที่ และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

5. **หลักความโปร่งใส (Transparency)** คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชัดแจ้ง ได้ เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่าง เสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

6. **หลักการมีส่วนร่วม (Participation)** คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาหรือ ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทางร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

7. **หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization)** คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่นๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตาม สมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการ ให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

8. **หลักนิติธรรม (Rule of Law)** คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพ ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

9. **หลักความเสมอภาค (Equity)** คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียม กัน โดยไม่มีการแบ่งแยกด้าน ชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและ สังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่นๆ

10. **หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented)** คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหา ข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับ ผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติ ไม่จำเป็นต้องหมายความว่า เป็นความเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

ภาคผนวก ข

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	
1.	อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และ ทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร
2.	มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)
3.	มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา
4.	จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอน ให้ครบทุกรายวิชา
5.	จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปี การศึกษา
6.	มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
7.	มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว
8.	อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
9.	อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
10.	จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี
11.	ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0
12.	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0

หมายเหตุ

1. สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ ของสถาบันฯหรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเอง โดย กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร ทั้งนี้ หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาทุกระดับคุณวุฒิต้องมีผล การดำเนินการที่บรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีจึงจะได้รับการเผยแพร่หลักสูตรที่ได้ มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยเกณฑ์การประเมินผ่านคือ มีการ ดำเนินงานตามข้อ 1-5 และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

2. กรณีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชและมหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งมีระบบการสอบ
ซ่อม อนุมัติให้ปรับตัวบ่งชี้ในข้อ 4 และข้อ 5 เป็นดังนี้

ข้อ 4 จัดทำรายงานผลการดำเนินการของชุดวิชา/รายวิชา และรายงานผลการ
ดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และมคอ.6 ภายใน 60 วัน หลังสอบ
ซ่อมให้ครบทุกชุดวิชา/รายวิชาที่เปิดสอน

ข้อ 5 จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ.7 หลังสิ้นสุดปี
การศึกษา ภายใน 90 วันหลังสอบซ่อม

ค่าเป้าหมายปีการศึกษา 2554 ระดับมหาวิทยาลัย คณะ /หน่วยงานเทียบเท่า

องค์ประกอบ	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมายคณะ/สำนัก															
		เภสัชศาสตร์	ว.แพทยศาสตร์ฯ	พยาบาลศาสตร์	วิทยาศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศิลปประยุกต์	ศิลปศาสตร์	บริหารศาสตร์	นิติศาสตร์	รัฐศาสตร์	ว.มุกดาหาร	สน.วิทยบริการ	สำนักคอมพิวเตอร์ฯ	สำนักงานอธิการบดี	มหาวิทยาลัย
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ																	
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน	ข้อ	8	7	8	8	8	8	8	7	8	7	7	6	5	5	6	8.00
	คะแนน	5.00	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.00	5.00	4.00	4.00	4.00	3.00	3.00	4.00	5.00
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์																	
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.1 ผลการ บริหารสถาบันให้เกิดอัต ลักษณ์ (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 16.1)	ข้อ	4	4	2	N/A	3	N/A	N/A	N/A	N/A	3	4	N/A	-	-	-	3.00
	คะแนน	4.00	4.00	2.00	N/A	3.00	N/A	N/A	N/A	N/A	3.00	4.00	N/A	-	-	-	3.00
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.2 ผลการ พัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์ (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่16.2)	ข้อ	3.51	4	-	N/A	3.51	N/A	N/A	N/A	N/A	3.51	3.51	N/A	-	-	-	3.51
	คะแนน	3.51	4.00	-	N/A	3.51	N/A	N/A	N/A	N/A	3.51	3.51	N/A	-	-	-	3.51
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2.3 ผลการ พัฒนาตามจุดเน้นและ	ข้อ	4	4	2	N/A	3	N/A	N/A	N/A	N/A	3	4	N/A	-	-	-	3

องค์ประกอบ	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมายคณะ/สำนัก															
		เภสัชศาสตร์	ว.แพทยศาสตร์ฯ	พยาบาลศาสตร์	วิทยาศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศิลปประยุกต์	ศิลปศาสตร์	บริหารศาสตร์	นิติศาสตร์	รัฐศาสตร์	ว.มุกดาหาร	สน.วิทยบริการ	สำนักคอมพิวเตอร์ฯ	สำนักงานอธิการบดี	มหาวิทยาลัย
จุดเด่นที่ส่งผลกระทบต่อเป็น เอกลักษณ์ของสถาบัน (ตัว บ่งชี้ สมศ.ที่ 17)	คะแนน	4.00	4.00	2.00	N/A	3.00	N/A	N/A	N/A	N/A	3.00	4.00	N/A	-	-	-	3.00
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน																	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและ กลไกการพัฒนาและบริหาร หลักสูตร	ข้อ	5	4	5	4	5	3	5	5	2	4	2	4	-	-	-	2
	คะแนน	5.00	4.00	5.00	4.00	5.00	3.00	5.00	5.00	2.00	4.00	2.00	4	-	-	-	2.00
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 อาจารย์ ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญา เอก	ร้อยละ	60.32	34.15	12.50	66.54	59.21	70.31	30.00	23.53	20.59	4.00	21.88	8.33	-	-	-	43.03
	คะแนน	5.00	5.00	2.08	5.00	5.00	5.00	5.00	3.92	3.43	0.67	3.65	1.39	-	-	-	5.00
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 อาจารย์ ประจำที่ดำรงตำแหน่งทาง วิชาการ	ร้อยละ	34.92	4.88	0.00	32.70	51.32	50.00	30.00	15.70	8.82	8.00	9.38	0.00	-	-	-	25.87
	คะแนน	2.91	0.41	0.00	2.72	4.28	4.17	2.50	1.31	0.74	0.67	0.78	0.00	-	-	-	2.16
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ระบบการ พัฒนาคณาจารย์และ	ข้อ	7	6	7	5	7	7	7	7	4	7	7	3	-	-	-	7

องค์ประกอบ	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมายคณะ/สำนัก															
		เภสัชศาสตร์	ว.แพทยศาสตร์ฯ	พยาบาลศาสตร์	วิทยาศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศิลปประยุกต์	ศิลปศาสตร์	บริหารศาสตร์	นิติศาสตร์	รัฐศาสตร์	ว.มุกดาหาร	สน.วิทยบริการ	สำนักคอมพิวเตอร์ฯ	สำนักงานอธิการบดี	มหาวิทยาลัย
บุคลากรสายสนับสนุน	คะแนน	5.00	4.00	5.00	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	3.00	5.00	5.00	3.00	-	-	-	5.00
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้	ข้อ	7	6	7	7	7	6	7	7	7	7	7	5	-	-	-	7
	คะแนน	5.00	4.00	5.00	5.00	5.00	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	3.00	-	-	-	5.00
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ระบบและ กลไกการจัดการเรียนการ สอน	ข้อ	7	6	7	6	7	6	7	7	5	6	7	4	-	-	-	7
	คะแนน	5.00	4.00	5.00	4.00	5.00	4.00	5.00	5.00	3.00	4.00	5.00	3.00	-	-	-	5.00
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 ระบบและ กลไกการพัฒนาสัมฤทธิผล การเรียนรู้ตามคุณลักษณะ ของบัณฑิต	ข้อ	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	-	-	-	5
	คะแนน	5.00	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4	-	-	-	5.00
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ระดับ ความสำเร็จของการ เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมที่จัดให้กับ นักศึกษา	ข้อ	5	5	4	4	5	4	4	5	4	4	5	4	-	-	-	5
	คะแนน	5.00	5.00	4.00	4.00	5.00	4.00	4.00	5.00	4.00	4.00	5.00	4	-	-	-	5.00

องค์ประกอบ	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมายคณะ/สำนัก															
		เภสัชศาสตร์	ว.แพทยศาสตร์ฯ	พยาบาลศาสตร์	วิทยาศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศิลปประยุกต์	ศิลปศาสตร์	บริหารศาสตร์	นิติศาสตร์	รัฐศาสตร์	ว.มุกดาหาร	สน.วิทยบริการ	สำนักคอมพิวเตอร์ฯ	สำนักงานอธิการบดี	มหาวิทยาลัย
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ของ สมศ.																	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.1 บัณฑิต ปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือ ประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 1)	ร้อยละ	100	100	-	80.00	85.07	87.72	100	70.00	80.43	75.25	63.29	0.00	-	-	-	80.14
	คะแนน	5.00	5.00	-	4.00	4.25	4.39	5.00	3.50	4.02	3.76	3.16	0.00	-	-	-	4.01
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.2 คุณภาพของ บัณฑิตปริญญาตรี โท และ เอก ตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 2)	ระดับ	3.51	4	-	4	3.51	4	N/A	N/A	3.08	3.51	2.50	N/A	-	-	-	3.51
	คะแนน	3.51	4.00	-	4.00	3.51	4.00	N/A	N/A	3.08	3.51	2.50	N/A	-	-	-	3.51
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.3 ผลงานของ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ	ชิ้น	25	-	-	21.26	41.45	25	70	10	300	-	12.50	-	-	-	-	23.68

องค์ประกอบ	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมายคณะ/สำนัก															
		เภสัชศาสตร์	ว.แพทยศาสตร์ฯ	พยาบาลศาสตร์	วิทยาศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศิลปประยุกต์	ศิลปศาสตร์	บริหารศาสตร์	นิติศาสตร์	รัฐศาสตร์	ว.มุกดาหาร	สน.วิทยบริการ	สำนักคอมพิวเตอร์ฯ	สำนักงานอธิการบดี	มหาวิทยาลัย
ปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 3)	คะแนน	5.00	-	-	4.25	5.00	5.00	5.00	2.00	5.00	-	2.50	-	-	-	-	4.74
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 4)	ชิ้น	75	-	-	100	100	N/A	75	-	50	-	12.50	-	-	-	-	82.86
	คะแนน	5.00	-	-	5.00	5.00	N/A	5.00	-	5.00	-	1.25	-	-	-	-	5.00
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.5 การพัฒนาคณาจารย์ (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 14)	สัดส่วน	3.97	2.12	2.38	4.51	4.36	4.86	3.40	2.64	2.75	1.96	2.97	0.00	-	-	-	3.51
	คะแนน	3.31	1.77	1.98	3.76	3.63	4.05	2.83	2.20	2.29	1.63	2.47	0.00	-	-	-	2.93
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา																	
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	ข้อ	7	6	7	7	7	7	7	7	7	6	7	3	-	-	-	7
	คะแนน	5.00	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.00	5.00	2.00	-	-	-

องค์ประกอบ	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมายคณะ/สำนัก															
		เภสัชศาสตร์	ว.แพทยศาสตร์ฯ	พยาบาลศาสตร์	วิทยาศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศิลปประยุกต์	ศิลปศาสตร์	บริหารศาสตร์	นิติศาสตร์	รัฐศาสตร์	ว.มุกดาหาร	สน.วิทยบริการ	สำนักคอมพิวเตอร์ฯ	สำนักงานอธิการบดี	มหาวิทยาลัย
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา	ข้อ	6	5	6	5	6	5	6	6	6	6	6	2	-	-	-	6
	คะแนน	5.00	4.00	5.00	4.00	5.00	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	2.00	-	-	-	5.00
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย																	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	ข้อ	7	6	7	5	7	6	7	7	6	7	7	5	-	-	-	7.00
	เกณฑ์เฉพาะ	1	1	0	1	1	0	1	0	0	1	1	1	-	-	-	1.00
	คะแนน	5.00	4.00	4.00	3.00	5.00	4.00	5.00	4.00	4.00	5.00	5.00	3	-	-	-	5.00
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ระบบและกลไกจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	ข้อ	5	4	4	5	5	4	4	5	4	5	5	3	-	-	-	5.00
	คะแนน	5.00	4.00	4.00	5.00	5.00	4.00	4.00	5.00	4.00	5.00	5.00	3	-	-	-	5.00

องค์ประกอบ	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมายคณะ/สำนัก															
		เภสัชศาสตร์	ว.แพทยศาสตร์ฯ	พยาบาลศาสตร์	วิทยาศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศิลปประยุกต์	ศิลปศาสตร์	บริหารศาสตร์	นิติศาสตร์	รัฐศาสตร์	ว.มุกดาหาร	สน.วิทยบริการ	สำนักคอมพิวเตอร์ฯ	สำนักงานอธิการบดี	มหาวิทยาลัย
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ	สัดส่วน	80,000.00	50,277.78	18,437.50	134,387.35	120,218.98	105,436.17	26,500.00	13,769.31	20,000.00	20,000.00	38,731.48	3,750.00	-	-	-	67,715.06
	คะแนน	5.00	5.00	1.84	5.00	5.00	5.00	2.21	2.75	4.00	4.00	5.00	0.75	-	-	-	3.78
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ของ สมศ.																	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.1 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 5)	ร้อยละ	20.04	9.76	0.78	33.27	17.93	17.77	10.63	20.00	3.68	9.50	3.91	0.00	-	-	-	1.97
	คะแนน	5.00	2.44	0.20	5.00	4.48	4.44	2.66	5.00	1.84	4.75	1.95	0.00	-	-	-	3.49
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.2 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 6)	ร้อยละ	9.52	2.44	6.25	7.60	9.21	3.13	20.00	20.00	4.41	20.00	3.13	0.00	-	-	-	6.54
	คะแนน	2.38	0.61	1.56	1.90	2.30	0.78	5.00	5.00	1.10	5.00	0.78	0.00	-	-	-	1.64

องค์ประกอบ	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมายคณะ/สำนัก															
		เภสัชศาสตร์	ว.แพทยศาสตร์ฯ	พยาบาลศาสตร์	วิทยาศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศิลปประยุกต์	ศิลปศาสตร์	บริหารศาสตร์	นิติศาสตร์	รัฐศาสตร์	ว.มุกดาหาร	สน.วิทยบริการ	สำนักคอมพิวเตอร์ฯ	สำนักงานอธิการบดี	มหาวิทยาลัย
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.3 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 7)	ร้อยละ	2.38	0.00	1.56	7.98	2.63	0.78	18.75	5.00	3.68	28.00	1.56	0.00	-	-	-	4.31
	คะแนน	1.19	0.00	0.78	3.99	1.32	0.39	5.00	2.50	1.84	5.00	0.78	0.00	-	-	-	2.16
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อเตรียมวางแผนพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย																	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5.1.1 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร	ร้อยละ	1.59	-	6.25	0.76	1.32	1.56	5.00	-	1.47	-	3.13	-	-	-	-	1.19
	คะแนน	5.00	-	5.00	3.80	5.00	5.00	5.00	-	5.00	-	5.00	-	-	-	-	5.00
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5.1.2 งานวิจัยที่ตีพิมพ์ระดับนานาชาติ	ร้อยละ	15.48	0.00	1.56	21.86	12.83	16.02	2.50	20.00	4.41	1.00	0.78	0.00	-	-	-	15.17
	คะแนน	1.41	0.00	0.14	1.99	1.17	1.46	0.23	1.82	0.40	0.09	0.07	0.00	-	-	-	0.07
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5.1.3 ผลงานวิจัยได้รับการอ้างอิงระดับนานาชาติ	ร้อยละ	100	0.00	100	62.50	292.86	242.86	100	20.00	16.67	0.00	100	0.00	-	-	-	109.38

องค์ประกอบ	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมายคณะ/สำนัก															
		เภสัชศาสตร์	ว.แพทยศาสตร์ฯ	พยาบาลศาสตร์	วิทยาศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศิลปประยุกต์	ศิลปศาสตร์	บริหารศาสตร์	นิติศาสตร์	รัฐศาสตร์	ว.มุกดาหาร	สน.วิทยบริการ	สำนักคอมพิวเตอร์ฯ	สำนักงานอธิการบดี	มหาวิทยาลัย
	คะแนน	5.00	0.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	2.50	2.08	0.00	5.00	0.00	-	-	-	1.79
องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการ																	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	ข้อ	5	4	4	5	5	4	5	5	4	4	4	2	-	-	-	5
	คะแนน	5.00	4.00	4.00	5.00	5.00	4.00	5.00	5.00	4.00	4.00	4.00	2.00	-	-	-	5.00
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	ข้อ	5	4	3	4	5	4	5	4	4	5	4	4	-	-	-	5
	คะแนน	5.00	4.00	3.00	4.00	5.00	4.00	5.00	4.00	4.00	5.00	4.00	4.00	-	-	-	5.00
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ของ สมศ.																	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.1 ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมา	ร้อยละ	60.00	37.50	20	40.00	70.00	38.46	33.33	100	50.00	20.00	50.00	0.00	-	-	-	48.39

องค์ประกอบ	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมายคณะ/สำนัก															
		เภสัชศาสตร์	ว.แพทยศาสตร์ฯ	พยาบาลศาสตร์	วิทยาศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศิลปประยุกต์	ศิลปศาสตร์	บริหารศาสตร์	นิติศาสตร์	รัฐศาสตร์	ว.มุกดาหาร	สน.วิทยบริการ	สำนักคอมพิวเตอร์ฯ	สำนักงานอธิการบดี	มหาวิทยาลัย
ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 8)	คะแนน	5.00	5.00	3.33	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	3.33	5.00	0.00	-	-	-	5.00
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.2 ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 9)	ข้อ	4	4	5	4	5	4	5	5	4	3	1	2	-	-	-	5
	คะแนน	4.00	4.00	5.00	4.00	5.00	4.00	5.00	5.00	4.00	3.00	1.00	2.00	-	-	-	5.00
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.3 ผลการขึ้นนำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 18)																	
- การส่งเสริมสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากโครงการพระราชดำริ	ข้อ	4	4	N/A	N/A	3	N/A	N/A	N/A	N/A	3	4	N/A	-	-	-	3
	คะแนน	4.00	4.00	N/A	N/A	3.00	N/A	N/A	N/A	N/A	3.00	4.00	N/A	-	-	-	3.00
- สุขภาพ	ข้อ	4	4	N/A	N/A	3	N/A	N/A	N/A	N/A	-	4	N/A	-	-	-	3
	คะแนน	4.00	4.00	N/A	N/A	3.00	N/A	N/A	N/A	N/A	-	4.00	N/A	-	-	-	3.00
- สิ่งแวดล้อมและ	ข้อ	-	-	N/A	N/A	-	N/A	N/A	N/A	N/A	3	-	N/A	-	-	-	-

องค์ประกอบ	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมายคณะ/สำนัก															
		เภสัชศาสตร์	ว.แพทยศาสตร์ฯ	พยาบาลศาสตร์	วิทยาศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศิลปประยุกต์	ศิลปศาสตร์	บริหารศาสตร์	นิติศาสตร์	รัฐศาสตร์	ว.มุกดาหาร	สน.วิทยบริการ	สำนักคอมพิวเตอร์ฯ	สำนักงานอธิการบดี	มหาวิทยาลัย
พลังงาน	คะแนน	-	-	N/A	N/A	-	N/A	N/A	N/A	N/A	3.00	-	N/A	-	-	-	-
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม																	
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	ข้อ	5	4	4	4	6	4	4	4	4	5	5	4	-	-	-	6
	คะแนน	5.00	4.00	4.00	4.00	5.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	5.00	5.00	4.00	-	-	-
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ของ สมศ.																	
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2.1 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 10)	ข้อ	4	4	3	4	5	4	4	3	4	4	4	4	-	-	-	5
	คะแนน	4.00	4.00	3.00	4.00	5.00	4.00	4.00	3.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	-	-	-
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2.2 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 11)	ข้อ	5	4	5	5	5	4	5	5	4	5	5	5	-	-	-	5
	คะแนน	5.00	4.00	5.00	5.00	5.00	4.00	5.00	5.00	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	-	-	-

องค์ประกอบ	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมายคณะ/สำนัก															
		เภสัชศาสตร์	ว.แพทยศาสตร์ฯ	พยาบาลศาสตร์	วิทยาศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศิลปประยุกต์	ศิลปศาสตร์	บริหารศาสตร์	นิติศาสตร์	รัฐศาสตร์	ว.มุกดาหาร	สน.วิทยบริการ	สำนักคอมพิวเตอร์ฯ	สำนักงานอธิการบดี	มหาวิทยาลัย
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารจัดการ																	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ภาวะผู้นำของ สภาสถาบันและผู้บริหารทุก ระดับของสถาบัน	ข้อ	7	6	3	7	7	7	7	7	6	7	7	6	0	0	0	7
	คะแนน	5.00	4.00	2.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.00	5.00	5.00	4.00	0	0	0	5.00
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 การพัฒนา สถาบันสู่สถาบันเรียนรู้	ข้อ	5	4	2	4	5	3	3	5	4	5	5	1	2	0	0	5
	คะแนน	5.00	4.00	2.00	4.00	5.00	3.00	3.00	5.00	4.00	5.00	5.00	1.00	2.00	0	0	5.00
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ระบบ สารสนเทศเพื่อการบริหาร และการตัดสินใจ	ข้อ	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	2	0	2	0	5
	คะแนน	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.00	5.00	5.00	2.00	0	2.00	0	5.00
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ระบบบริหาร ความเสี่ยง	ข้อ	6	6	3	6	6	6	6	6	5	5	6	2	5	2	1	6
	คะแนน	5.00	5.00	3.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.00	4.00	5.00	2.00	4.00	2.00	1.00	5.00

องค์ประกอบ	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมายคณะ/สำนัก															
		เภสัชศาสตร์	ว.แพทยศาสตร์ฯ	พยาบาลศาสตร์	วิทยาศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศิลปประยุกต์	ศิลปศาสตร์	บริหารศาสตร์	นิติศาสตร์	รัฐศาสตร์	ว.มุกดาหาร	สน.วิทยบริการ	สำนักคอมพิวเตอร์ฯ	สำนักงานอธิการบดี	มหาวิทยาลัย
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดเพื่อวัดผลผลิตตามตัวบ่งชี้ของ สมศ.																	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.1 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 12)	หน่วย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3.51
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.2 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน (ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 13)	หน่วย	4	4	0	4.2	4.14	5	5	3	4	3.51	3.95	0	0	0	0	5
	คะแนน	4.00	4.00	1.00	4.20	4.14	5.00	5.00	3.00	4.00	3.51	3.95	0	0	0	0	5.00
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ																	
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ	ข้อ	7	6	4	7	7	7	7	7	7	7	6	3	1	4	3	7
	คะแนน	5.00	4.00	3.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.00	2	1	3	2

องค์ประกอบ	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมายคณะ/สำนัก															
		เภสัชศาสตร์	ว.แพทยศาสตร์ฯ	พยาบาลศาสตร์	วิทยาศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	ศิลปประยุกต์	ศิลปศาสตร์	บริหารศาสตร์	นิติศาสตร์	รัฐศาสตร์	ว.มุกดาหาร	สน.วิทยบริการ	สำนักคอมพิวเตอร์ฯ	สำนักงานอธิการบดี	มหาวิทยาลัย
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ																	
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ระบบและ กลไกการประกันคุณภาพ ภายใน	ข้อ	9	7	6	9	9	9	7	8	4	9	9	8	3	3	0	9
	คะแนน	5.00	4.00	3.00	5.00	5.00	5.00	4.00	4.00	3.00	5.00	5.00	4.00	2.00	2.00	0.00	5.00
รวมทั้งสิ้น		4.91	4.06	3.69	4.47	4.97	4.40	4.51	4.48	3.88	4.28	4.45	2.70	1.50	1.50	0.88	4.69

ภาคผนวก ง
ตัวบ่งชี้ ผู้รับผิดชอบระดับมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2554

คํประกอบและตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ระดับมหาวิทยาลัย		
	ผู้กำกับ ติดตามงาน	ผู้ดำเนินงาน	ผู้รวบรวมและ รายงานผล
1.1 กระบวนการพัฒนาแผน	รองอธิการบดีฝ่ายแผน และพัฒนา	กองแผนงาน	กองแผนงาน
1.2 ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์			
1.2.1 ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์ (สมศ. 16.1)	รองอธิการบดีฝ่ายแผนและพัฒนา		
1.2.2 ผลการพัฒนามาตรฐานตามอัตลักษณ์ (สมศ. 16.2)	รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา		
1.2.3 ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบต่อเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน (ตัวบ่งชี้ที่ 17)	รองอธิการบดีฝ่ายแผนและพัฒนา		
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน			
2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร			
1. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	กองบริการการศึกษา	กองบริการ การศึกษา

คํ์ประกอบและตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ระดับมหาวิทยาลัย		
	ผู้กำกับ ติดตามงาน	ผู้ดำเนินงาน	ผู้รวบรวมและ รายงานผล
<p>2. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด</p> <p>3. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน” กรณี ที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดในภาคผนวก ก) สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพ ต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย</p> <p>4. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และ ข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปีทุกหลักสูตร</p>	<p>คณะต้องดำเนินการ ปรับปรุงหลักสูตรให้ครบ ทุกหลักสูตร</p>		

คํประกอบและตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ระดับมหาวิทยาลัย		
	ผู้กำกับ ติดตามงาน	ผู้ดำเนินงาน	ผู้รวบรวมและ รายงานผล
5. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และ ข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษาและมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ 4 กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติจะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินครบ ทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร	คณะต้องดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรให้ครบทุกหลักสูตร		
2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ทรัพยากรมนุษย์	โครงการจัดตั้งกอง การเจ้าหน้าที่	โครงการจัดตั้งกอง การเจ้าหน้าที่
2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ			
2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ทรัพยากรมนุษย์ และรองอธิการบดีฝ่าย วิชาการ	โครงการจัดตั้งกอง การเจ้าหน้าที่ และ กองบริการการศึกษา	โครงการจัดตั้งกอง การเจ้าหน้าที่
1. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผล และมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์			
2. มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด			
3. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ทรัพยากรมนุษย์	โครงการจัดตั้งกอง การเจ้าหน้าที่	โครงการจัดตั้งกอง การเจ้าหน้าที่

คํ์ประกอบและตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ระดับมหาวิทยาลัย		
	ผู้กำกับ ติดตามงาน	ผู้ดำเนินงาน	ผู้รวบรวมและ รายงานผล
4. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ทรัพยากรมนุษย์ และรองอธิการบดีฝ่าย วิชาการ	โครงการจัดตั้งกอง การเจ้าหน้าที่	โครงการจัดตั้งกอง การเจ้าหน้าที่
5. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน และดูแลควบคุมให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ทรัพยากรมนุษย์	โครงการจัดตั้งกอง การเจ้าหน้าที่	โครงการจัดตั้งกอง การเจ้าหน้าที่
6. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ทรัพยากรมนุษย์	โครงการจัดตั้งกอง การเจ้าหน้าที่	โครงการจัดตั้งกอง การเจ้าหน้าที่
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ทรัพยากรมนุษย์	โครงการจัดตั้งกอง การเจ้าหน้าที่	โครงการจัดตั้งกอง การเจ้าหน้าที่
2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้			
1. มีการจัดการหรือจัดบริการเพื่อให้ นักศึกษามีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในอัตราไม่สูงกว่า 8 FTES ต่อเครื่อง	รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ	งานทะเบียน กองบริการการศึกษา	งานประกันฯ
1.1 ค่า FTES ปี 2554 เทอมที่ 1 และ 2 แยกตามสาขาวิชา คณะ			

คํประกอบและตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ระดับมหาวิทยาลัย		
	ผู้กำกับ ติดตามงาน	ผู้ดำเนินงาน	ผู้รวบรวมและ รายงานผล
1.2 จำนวน computer ที่ใช้ในการให้บริการแก่นักศึกษา	รองอธิการบดี ที่กำกับดูแลงานประกัน คุณภาพฯ	คณะ สำนักวิทยบริการ สำนักคอมพิวเตอร์ฯ	งานประกันฯ
1.3 จำนวน account ที่นักศึกษามีการใช้งาน wifi โดยแยกคณะ	ผู้อำนวยการสำนัก คอมพิวเตอร์ฯ	สำนักคอมพิวเตอร์ฯ	งานประกันฯ
2. มีบริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และมีการ ฝึกอบรมการใช้งานแก่นักศึกษาทุกปีการศึกษา	ผู้อำนวยการ สำนักวิทยบริการ	สำนักวิทยบริการ	งานประกันฯ
2.1 รายงานสรุปผลการบริการแก่นักศึกษา พร้อมภาพประกอบการบริการ ห้องสมุด และสื่อต่างๆ ในห้องสมุด	ผู้อำนวยการสำนักวิทย บริการ	สำนักวิทยบริการ	งานประกันฯ
2.2 สรุปผลการฝึกอบรมการใช้งานห้องสมุด/สื่อต่างๆ แก่นักศึกษา	ผู้อำนวยการสำนัก คอมพิวเตอร์ฯ	สำนักคอมพิวเตอร์ฯ	งานประกันฯ
2.3 สรุปผลการฝึกอบรมการใช้งานคอมพิวเตอร์แก่นักศึกษา	(โดยเน้นด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และ อุปกรณ์การศึกษา พร้อม		
3. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนา นักศึกษาอย่างน้อยในด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่อ อินเทอร์เน็ตในระบบไร้สาย			

ค้ประกอบและตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ระดับมหาวิทยาลัย		
	ผู้กำกับ ติดตามงาน	ผู้ดำเนินงาน	ผู้รวบรวมและ รายงานผล
	ทั้งมีการประเมินความพึง พอใจ)		
3.1 รายงานสรุปผลแหล่งที่ให้บริการระบบ wifi ในมหาวิทยาลัย และภาพประกอบ	ผู้อำนวยการสำนัก คอมพิวเตอร์ฯ	สำนักคอมพิวเตอร์ฯ	งานประกันฯ
3.2 รายงานสรุปผลการให้บริการด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การสอน พร้อม ภาพถ่ายประกอบ	รองอธิการบดี ที่กำกับดูแลงานประกัน คุณภาพฯ	คณะ	งานประกันฯ
4. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่น ๆ อย่างน้อยในด้านงานทะเบียน นักศึกษาผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการหรือจัดบริการด้านอาหาร และสนามกีฬา			
4.1 รายงานสรุปผลการให้บริการแก่นักศึกษา พร้อมภาพถ่ายกิจกรรมการดำเนินงานใน ด้านต่าง ดังนี้			

ค้ประกอบและตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ระดับมหาวิทยาลัย		
	ผู้กำกับ ติดตามงาน	ผู้ดำเนินงาน	ผู้รวบรวมและ รายงานผล
<p>-ด้านงานทะเบียนนักศึกษาผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์</p> <p>-การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล</p> <p>-การจัดการหรือจัดบริการด้านสนามกีฬา</p> <p>-การจัดการหรือจัดบริการด้านอาหาร</p> <p>- การจัดการหรือจัดบริการด้านหอพักนักศึกษา</p> <p>5. มีระบบสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบ อย่างน้อยในเรื่องประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและ อุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่าง ๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ</p> <p>คณบดีวิทยาลัย แพทยศาสตร์ฯ</p> <p>รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนา นักศึกษา</p> <p>ผู้อำนวยการสำนักบริหาร ทรัพย์สินฯ</p>	<p>งานทะเบียน</p> <p>วิทยาลัย แพทยศาสตร์ฯ</p> <p>โครงการจัดตั้งกอง กิจการนักศึกษา</p> <p>สำนักงานทรัพย์สินฯ</p>	<p>งานประกันฯ</p>

คํ์ประกอบและตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ระดับมหาวิทยาลัย		
	ผู้กำกับ ติดตามงาน	ผู้ดำเนินงาน	ผู้รวบรวมและ รายงานผล
<ul style="list-style-type: none"> - การจัดการหรือจัดบริการด้านสนามกีฬา - การจัดการหรือจัดบริการด้านอาหาร - การจัดการหรือจัดบริการด้านหอพักนักศึกษา - ประปา - ไฟฟ้า - ระบบกำจัดของเสีย - การจัดการขยะ - ระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่าง ๆ - การจัดบริการด้านห้องเรียน และห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์การสอน 	<p>รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนา นักศึกษา ผู้อำนวยการสำนักบริหาร ทรัพย์สินฯ</p>	<p>โครงการจัดตั้งกอง กิจการนักศึกษา สำนักบริหาร ทรัพย์สินฯ</p>	
<ul style="list-style-type: none"> - ประปา - ไฟฟ้า - ระบบกำจัดของเสีย - การจัดการขยะ - ระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่าง ๆ - การจัดบริการด้านห้องเรียน และห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์การสอน 	<p>รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร กายภาพและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>โครงการจัดตั้งกอง บริหารกายภาพและ สิ่งแวดล้อม</p>	
<p>7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ 6 มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการ ด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ</p>	<p>ตามข้อ 6</p>	<p>ตามข้อ 6</p>	<p>ตามข้อ 6</p>
<p>2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ</p>	<p>คณะ</p>	<p>กองบริการ การศึกษา</p>
<p>2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต</p>			

คํประกอบและตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ระดับมหาวิทยาลัย		
	ผู้กำกับ ติดตามงาน	ผู้ดำเนินงาน	ผู้รวบรวมและ รายงานผล
2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา	รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนา นักศึกษา	คจต.กองกิจการ นักศึกษา	คจต.กองกิจการ นักศึกษา
2.9 ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพบัณฑิตและคุณภาพอาจารย์			
2.9.1 บัณฑิตปริญญาตรีที่ไดงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	รองอธิการบดีฝ่ายแผน และพัฒนา	คณะ	กองแผนงาน
2.9.2 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	คณะ	กองบริการ การศึกษา
2.9.3 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์ หรือเผยแพร่ (เปลี่ยนแปลงเกณฑ์ประเมินในปี 54)	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่าย วิชาการ	งานบัณฑิตศึกษา	งานบัณฑิตศึกษา
2.9.4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์			
2.9.5 การพัฒนาคณาจารย์ (ผลงานปรับเปลี่ยนตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ที่ 2.2 และ 2.3)	รองอธิการบดีฝ่าย ทรัพยากรมนุษย์	คจต.กองการ เจ้าหน้าที่	คจต.กองการ เจ้าหน้าที่
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา			

คํประกอบและตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ระดับมหาวิทยาลัย		
	ผู้กำกับ ติดตามงาน	ผู้ดำเนินงาน	ผู้รวบรวมและ รายงานผล
3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนา นักศึกษา	โครงการจัดตั้งกอง กิจการนักศึกษา	โครงการจัดตั้งกอง กิจการนักศึกษา
3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา			
1. สถาบันจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน			
2. มีกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา			
3. มีการส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย 5 ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภทสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้	รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนา นักศึกษา และ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่าย วิชาการ	โครงการจัดตั้งกอง กิจการนักศึกษา และ งานบัณฑิตศึกษา	งานประกันฯ
4. มีการสนับสนุนให้นักศึกษาสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและ ระหว่างสถาบัน และมีกิจกรรมร่วมกัน			
5. มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนา นักศึกษา	รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนา นักศึกษา	โครงการจัดตั้งกอง กิจการนักศึกษา	โครงการจัดตั้งกอง กิจการนักศึกษา

คํ์ประกอบและตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ระดับมหาวิทยาลัย		
	ผู้กำกับ ติดตามงาน	ผู้ดำเนินงาน	ผู้รวบรวมและ รายงานผล
6. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา นักศึกษา	รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนา นักศึกษา	โครงการจัดตั้งกอง กิจการนักศึกษา	โครงการจัดตั้งกอง กิจการนักศึกษา
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย			
4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ 1. มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผน ด้านการวิจัยของสถาบัน และดำเนินการตามระบบที่กำหนด 2. มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน 3. มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้าน จรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ 4. มีการจัดสรรงบประมาณของสถาบัน เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ 5. มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของสถาบัน อย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้ 6. มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ 4 และข้อ 5 อย่างครบถ้วนทุก ประเด็น	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและ นวัตกรรม	โครงการจัดตั้งกอง ส่งเสริมการวิจัยฯ คณะ โครงการจัดตั้งกอง ส่งเสริมการวิจัยฯ	โครงการจัดตั้งกอง ส่งเสริมการวิจัยฯ

คํ์ประกอบและตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ระดับมหาวิทยาลัย		
	ผู้กำกับ ติดตามงาน	ผู้ดำเนินงาน	ผู้รวบรวมและ รายงานผล
<p>7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบัน</p> <p>เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม :</p> <p>1. มีระบบและกลไกเพื่อสร้างงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือจากสภาพปัญหาของสังคม เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด (เฉพาะกลุ่ม ข และ ค2)</p> <p>4.2 ระบบและกลไกจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์</p> <p>4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ</p>	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม	โครงการจัดตั้งกองส่งเสริมการวิจัยฯ	โครงการจัดตั้งกองส่งเสริมการวิจัยฯ
4.4 ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพงานวิจัยและงานสร้างสรรค์			
4.4.1 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม	คณะ	โครงการจัดตั้งกองส่งเสริมการวิจัยฯ
4.4.2 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์			

คํประกอบและตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ระดับมหาวิทยาลัย		
	ผู้กำกับ ติดตามงาน	ผู้ดำเนินงาน	ผู้รวบรวมและ รายงานผล
4.4.3 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ทรัพยากรมนุษย์	คณะ	โครงการจัดตั้งกอง การเจ้าหน้าที่
4.5 ตัวบ่งชี้เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัย			
4.5.1.1 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและ นวัตกรรม	คณะ	โครงการจัดตั้งกอง ส่งเสริมการวิจัยฯ
4.5.1.2 งานวิจัยที่ตีพิมพ์ระดับนานาชาติ			
4.5.1.3 ผลงานวิจัยได้รับการอ้างอิงระดับนานาชาติ			
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม			
5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่าย บริการวิชาการและทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรม	โครงการจัดตั้งกอง ส่งเสริมการวิจัยฯ	โครงการจัดตั้งกอง ส่งเสริมการวิจัยฯ
1. มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด			
2. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน			
3. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่าย บริการวิชาการและทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรม	โครงการจัดตั้งกอง ส่งเสริมการวิจัยฯ	โครงการจัดตั้งกอง ส่งเสริมการวิจัยฯ

คํ์ประกอบและตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ระดับมหาวิทยาลัย		
	ผู้กำกับ ติดตามงาน	ผู้ดำเนินงาน	ผู้รวบรวมและ รายงานผล
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคม กับการเรียนการสอนและการวิจัย		คณะ / โครงการจัดตั้งกอง ส่งเสริมการวิจัย	
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคม กับการเรียนการสอนและการวิจัย			
5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม			
5.3 ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพการบริการวิชาการแก่สังคม			
5.3.1 ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการ พัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่าย บริการวิชาการและทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรม	คณะ / โครงการจัดตั้งกอง ส่งเสริมการวิจัย	โครงการจัดตั้งกอง ส่งเสริมการวิจัยฯ
5.3.2 ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก			
5.3.3 ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ (สมศ. 18) หมายเหตุ กำหนดให้คณะประเมินอย่างน้อย 2 ด้าน (ข้อ 5.3.3-1 ถึง 5.3.3-3)			
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม			
6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่าย		

คํ์ประกอบและตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ระดับมหาวิทยาลัย		
	ผู้กำกับ ติดตามงาน	ผู้ดำเนินงาน	ผู้รวบรวมและ รายงานผล
<p>1. มีระบบและกลไกการทำงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด</p> <p>2. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา</p> <p>3. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน</p> <p>4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา</p> <p>5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา</p> <p>6. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ</p>	<p>บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม</p>	<p>โครงการจัดตั้งกองส่งเสริมการวิจัยฯ คณะ</p>	<p>โครงการจัดตั้งกองส่งเสริมการวิจัยฯ</p>
6.2 ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม			
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2.1 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	<p>ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริการวิชาการและทำนุ</p>	<p>โครงการจัดตั้งกองส่งเสริมการวิจัยฯ</p>	<p>โครงการจัดตั้งกองส่งเสริมการวิจัยฯ</p>

คํประกอบและตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ระดับมหาวิทยาลัย		
	ผู้กำกับ ติดตามงาน	ผู้ดำเนินงาน	ผู้รวบรวมและ รายงานผล
	บำรุงศิลปวัฒนธรรม		
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2.2 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม			
1. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร และชุมชนสัมพันธ์	กองกลาง	งานประกันฯ
2. อาคารสถานที่ สะอาด และตกแต่งอย่างมีคุณค่าทางสุนทรีย	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร กายภาพและสิ่งแวดล้อม	โครงการจัดตั้งกอง บริหารกายภาพและ สิ่งแวดล้อม	
3. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สอดคล้องกับธรรมชาติ และเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม			
4. มีพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรม และมีการจัดกิจกรรม อย่างสม่ำเสมอ	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร และชุมชนสัมพันธ์	กองกลาง	งานประกันฯ
5. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษา ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5			
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ			
7.1 ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน			

คํ์ประกอบและตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ระดับมหาวิทยาลัย		
	ผู้กำกับ ติดตามงาน	ผู้ดำเนินงาน	ผู้รวบรวมและ รายงานผล
1. ค.ก.ค.คณะปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วนและมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า	เลขานุการสภา มหาวิทยาลัย	สำนักงานสภา มหาวิทยาลัย	สำนักงานสภา มหาวิทยาลัย
2. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางการดำเนินงาน และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับมีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาสถาบัน	อธิการบดี และรอง อธิการบดีฝ่ายแผนและ พัฒนา	กองแผนงาน	กองแผนงาน
3. ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามที่มอบหมาย รวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของคณะไปยังบุคลากรในสถาบัน			
4. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในสถาบันมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม	อธิการบดี และรอง อธิการบดีทุกฝ่าย	หน่วยงานใต้บังคับ บัญชา	งานประกันฯ
5. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงานเพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของคณะเต็มตามศักยภาพ			
6. ผู้บริหารบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของคณะ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย			

คํ์ประกอบและตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ระดับมหาวิทยาลัย		
	ผู้กำกับ ติดตามงาน	ผู้ดำเนินงาน	ผู้รวบรวมและ รายงานผล
7. ค.กก.คณะประเมินผลการบริหารงานของมหาวิทยาลัย/คณะและผู้บริหารนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรม	เลขานุการสภา มหาวิทยาลัย และ รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ทรัพยากรมนุษย์	ค.กก.ประเมินการ บริหารงาน มหาวิทยาลัย	เลขานุการ ที่ ประชุม ค.กก. ประเมินการ บริหารงาน มหาวิทยาลัย
7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ทรัพยากรมนุษย์	ศูนย์ KM	ศูนย์ KM
7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ			
1. มีแผนระบบสารสนเทศ (Information System Plan)	ผู้อำนวยการสำนัก คอมพิวเตอร์ฯ	สำนักคอมพิวเตอร์ฯ	สำนักคอมพิวเตอร์ฯ
2. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจของสถาบัน โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงินและสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ			
3. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ			
4. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ			
5. มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด			

คํ์ประกอบและตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ระดับมหาวิทยาลัย		
	ผู้กำกับ ติดตามงาน	ผู้ดำเนินงาน	ผู้รวบรวมและ รายงานผล
7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง	รองอธิการบดีฝ่ายแผน และพัฒนา	กองแผนงาน	กองแผนงาน
7.5 ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพการบริหารและพัฒนามหาวิทยาลัย			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.1 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน (ใช้ผลประเมินจาก 7.1 โดยค่าคะแนนเต็ม 5)	เลขานุการสภา มหาวิทยาลัย	สำนักงานสภา มหาวิทยาลัย	สำนักงานสภา มหาวิทยาลัย
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.2 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน (ใช้ผลประเมินจาก ผลประเมินที่สภา/ค.กก.อำนวยการจัดตั้งขึ้น โดยค่าคะแนนเต็ม 5)	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ทรัพยากรมนุษย์	ค.กก.ประเมินการ บริหารงาน มหาวิทยาลัย	เลขานุการ ที่ ประชุม ค.กก. ประเมินการ บริหารงาน มหาวิทยาลัย
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ			
8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ			

คํ์ประกอบและตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ระดับมหาวิทยาลัย		
	ผู้กำกับ ติดตามงาน	ผู้ดำเนินงาน	ผู้รวบรวมและ รายงานผล
1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน	รองอธิการบดีฝ่ายแผน และพัฒนา และ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายคลัง และทรัพย์สิน	กองแผนงาน	กองแผนงาน
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้			
3. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติงานในแต่ละพันธกิจและการพัฒนา คณะและบุคลากร			
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อ ค.กก.คณะอย่างน้อย ปีละ 2 ครั้ง		กองคลัง	กองคลัง
5. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทาง การเงินและความมั่นคงของคณะอย่างต่อเนื่อง	รองอธิการบดีฝ่ายแผน และพัฒนา และ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายคลัง และทรัพย์สิน	กองคลัง	กองคลัง

คํ์ประกอบและตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน ระดับมหาวิทยาลัย		
	ผู้กำกับ ติดตามงาน	ผู้ดำเนินงาน	ผู้รวบรวมและ รายงานผล
6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจ ติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด	หน่วยตรวจสอบภายใน	หน่วยตรวจสอบ ภายใน	หน่วยตรวจสอบ ภายใน
7. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ	รองอธิการบดีฝ่ายแผน และพัฒนา และ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายคลัง และทรัพย์สิน	กองคลัง	กองคลัง
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ			
9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน	รองอธิการบดีที่กำกับดูแล งานประกันคุณภาพฯ	งานประกันฯ	งานประกันฯ

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. นงนิตย์ ธีระวัฒนสุข อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนพรรณ ธานี รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์

คณะผู้จัดทำ

นางพนมศรี เลิศสุภวิทย์นภา หัวหน้างานประกันคุณภาพและงานติดตามประสิทธิผลงาน
นายรัฐพล แม่นธนู นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
นางสาวทัศนีย์ สาคะริชานนท์ นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
นางสาวสายใจ จันเวียง นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
นางศิริวิมล พานิชพันธ์ ผู้ปฏิบัติงานบริหาร